

SUNETUL NESIGUR

Bună dimineața, prieteni. Sunt foarte bucuros pentru că în dimineața aceasta sunt din nou în biserică, după o săptămână în care i-am înapoiat diavolului răceala, în fiecare clipă. De fiecare dată când venea și mi-o dădea, i-o dădeam și eu înapoi. Noi ne luptăm încă, dar sunt convins că trebuie să rămână la el. Vedeți, de fiecare dată când mi-o dă mie, eu i-o împing înapoi. Înțelegeți? El mi-o dă, iar eu i-o returnez. Se pricepe bine să mi-o dea înapoi. Cu siguranță că știe cum să facă aceasta, dar în cele din urmă îl vom obosi sau îi vom epuiza răbdarea, așa cum am spus aseară.

Un bărbat mi-a spus odată când m-am rugat pentru el: „Diavolul mi-a spus că nu sunt vindecat! Atunci m-am uitat la mine și toate simptomele erau ca la început, așa că i-am zis: „Satano, este adevărat că nu văd nici o diferență, dar știi ceva? Până când mă vor părăsi aceste simptome, voi mărturisi vindecarea cât pot de tare, pentru slava lui Dumnezeu. Așadar, dacă vrei să stai aici, să mă ascuți, ești oaspetele meu!” Aceasta este adevărata credință! Mărturisiți pentru slava lui Dumnezeu, pentru că *„credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”* (Evrei 11.1). Înțelegeți? Credința nu poate fi văzută; ea trebuie crezută.

Săptămâna aceasta am fost destul de ocupat acasă. Cred că în prima zi am avut în jur de treizeci de musafiri. Apoi am avut o mulțime de interviuri și alte lucruri care au apărut, așa că a fost o săptămână foarte încărcată. Dar pot spune că am și învățat o mulțime de lucruri. Eu am aici în oraș un prieten bun care este medic. Suntem prieteni din copilărie pentru că am fost la școală împreună: este vorba de doctorul Sam Adair. Este un om deosebit și nu l-am mai văzut de patru ani, dar săptămâna aceasta am avut o discuție de trei sau patru ore. Am mers la el la birou, am închis ușa și am stat și am vorbit. I-am spus câteva lucruri pe care le-am aflat, lucruri spirituale despre puterile diavolului și cum vin ele înăuntru în om, iar el mi-a spus diagnosticul medical la ceea ce spuneam eu duhovnicește. Vă spun sincer că am fost surprins când am văzut cât de perfect se potrivesc acele lucruri. Vedeți? Mi-a povestit despre un anumit virus care pătrunde în ființa umană, iar

omul acela va avea o stare asemănătoare unei răceli, dar nu va fi răcit.

„Aș vrea să știu de unde vine viața acelu virus sau germen?” l-am întrebat eu, iar el mi-a zis:

„Nu știm. Pur și simplu nu știm de unde vine.”

Dintr-o dată începe să-ți fie frig și tremuri, dar virusul acela formează tulpini diferite. Are o cale prin care se multiplică și eliberează alți germeni, diferiți între ei. Cred că dacă printre noi sunt medici sau asistente, știu despre ce vorbesc. Ceea ce m-a interesat pe mine, gândul meu s-a îndreptat spre acel germen de viață, spre viața din acel virus. Înăuntrul acelu înveliș este ceva ca o capsulă; este atât de mic încât nu poate fi văzut cu ochiul liber, ci doar la microscop, și în el este o viață. Ce face ca acea viață să ia atât de mult din acel mucus și să se înfășoare pentru a forma acea capsulă sau germen? Acesta este diavolul; este o putere spirituală. De aceea nu pot să-l vadă doctorii. Ei au ajuns într-un loc care este dincolo de moleculă; au văzut celula aceea micuță, învelitoarea aceea care poate fi văzută numai la microscop, dar nu pot merge mai departe pentru a vedea ce este în spatele ei, pentru că acolo nu este o substanță naturală, ci este vorba de un duh.

Charlie, nu-mi place să văd că tu, David și Rodney stați acolo. Voi sunteți atât de buni cu mine atunci când vin în casa voastră, iar eu nu pot să vă ofer un loc în casa Domnului. Dar știți ce voi face? Vă rog să veniți aici unde este locul meu. Haideți aici și simțiți-vă ca acasă. Oricare dintre voi, care dorește să vină aici, vă rog s-o faceți liniștiți. Înțelegeți? Veți fi mai mult decât bineveniți. Este un loc bun, dar nu-mi aparține mie, ci este al domnului Wilson, cel care se ocupă de școală. Îl am din anul 1937, deci este cel mai vechi (fratele Branham se referă la scaunul pe care stă el înainte de a merge la amvon). El a fost aici cu puțin timp în urmă și m-a întrebat:

„Mai ai scaunul meu?”

„Stau pe el în fiecare seară înainte de a mă ridica să predic.”

„Atunci este pe mâini bune.”

Deci, sunteți bineveniți. Aici este un loc liber, iar dacă doriți, puteți veni aici unde stau micuții aceștia. Nu vă rușinați; voi credeți că sunteți niște neînsemnați, dar nu este adevărat. Mai este un loc acolo, și încă unul dincolo. Atunci veți putea sta jos, îndeosebi unele dintre doamnele de acolo, care stau în picioare. Ne-am bucura dacă ați veni aici și v-ați așeza. Ar fi în ordine. Charlie, credeam că vii aici. Eu l-am sâcâit tot timpul și i-am zis: „Vino la biserică!” Am încercat să-l conving cumva să vină să mă vadă. Astfel, i-am zis:

„Când vei veni la biserică, voi spune: „În dimineața aceasta, ne va aduce un mesaj doctorul Charlie Cox,” apoi voi pleca.”

„Dacă faci aceasta, voi leșina,” mi-a răspuns el. (Fratele Branham râde). Așadar, înainte ca să-l chem aici, el s-a așezat în spate. Vedeți? Înainte de a începe lecția. Cred că Domnul ne-a binecuvântat în mod deosebit săptămâna trecută. V-a plăcut? (Adunarea spune: „Amin”). Mesajul a mers peste tot; a ajuns și în California. Aseară ne-au sunat din California, fiindcă voiau să asculte și ei, iar acum doresc să-și instaleze toate cele necesare, pentru ca de luna viitoare, din luna ianuarie, să aibă și ei aceste lucruri. Vedeți?

Când am fost în Shreveport, se părea că Duhul Sfânt va coborî dintr-o dată acolo, pentru că a mers din loc în loc și am avut o oră de descoperiri.

Așadar, suntem atât de bucuroși și de încrezători, fiindcă vedem cum propășește grupul nostru, din Tabernacol, vedem manifestările lui Dumnezeu printre noi. Suntem atât de bucuroși pentru aceasta și credem că suntem în marele ceas al chemării afară a Bisericii și a punerii sale în rânduală.

În timp ce vorbeam cu bunul meu prieten, doctorul Adair, în biroul său, am găsit ceva interesant. Noi vorbeam despre razele X, despre gripele periculoase și despre diferiți microbi, iar el a luat una din cărțile sale și mi-a arătat conținutul ei, ce au descoperit ei, apoi mi-a spus:

„Billy, sunt atât de multe feluri de gripe încât nu avem nimic pentru a le trata.”

„Eu am crezut că întotdeauna când ai gâtul uscat, poți să-l tratezi cu o gargară,” am spus eu. „Într-o seară, după ce am terminat de predicat, m-am dus acasă puțin răgușit, așa că am luat niște Lavoris și am făcut gargară. Noi îl avem în casă de ani de zile pentru că este o apă de gură.”

„Apa rece este la fel de bună,” a zis el. „Spun aceasta ca să nu te gândești că dacă faci gargară te va ajuta vreodată cu ceva. Singurul lucru pe care-l poate face gargara este să spele microbii pe care-i ai în gât, pentru că nu poate ajunge în sânge. Dacă ar putea face ceva, ți-ar arde gâtul și atunci ai avea o hemoragie, înțelegi?” Apoi a mai spus: „Nu poate face aceasta.” Așadar, revine vechea zicală: „Leacurile au fost făcute pentru a fi vândute, nu pentru a fi luate.” (Fratele Branham râde). De fapt, am văzut aceasta în cărțile de medicină pe care le am acasă. Eu sunt interesat de medicină. Cu siguranță că da, pentru că mă interesează orice poate ajuta poporul lui Dumnezeu, ființele umane. Dacă este pacea, atunci studiez condițiile păcii, sunt interesat de aceasta: sunt interesat de o comunitate mai bună în care putem trăi. Sunt interesat de școli mai bune la care pot merge copiii noștri. Sunt interesat de orice este bun, folositor și drept. În ce privește medicina, pot spune că a făcut multe lucruri minunate, și cred că Dumnezeu a folosit-o de multe ori. Cred că dacă am fi mai sinceri și mai predați Domnului, am avea deja leacuri pentru cancer sau alte boli. Dumnezeu are soluția, dar noi trebuie să i-o cerem. Înțelegeți? Cred că vaccinul Salk a apărut numai pentru că copilașii sufereau foarte mult. Satan, răul de acolo, îi paraliza pe copilași, iar Dumnezeu a îngăduit să fie descoperit vaccinul care i-a scăpat. Vedeți, medicina a făcut un lucru minunat, pentru care Îi suntem recunoscători Dumnezeului celui Atotputernic. Suntem atât de mulțumitori pentru că Dumnezeu ne-a binecuvântat.

Frate, unde... Nu s-a dus acasă, nu-i așa soră Nash? (Sora Nash spune: „Nu, domnule. S-a dus să mai aducă niște scaune”). Oh, aceasta este bine, este în ordine.

După ce m-am întors acasă, m-am dus în camera mea și am studiat un timp îndelungat despre „Ce este aceasta?”, fiindcă vreau să vă spun ceva din studiul meu, ca să puteți studia o dată cu mine. Domnul a fost în camera mea și am avut niște experiențe minunate cu El. După cum v-am spus, medicul cu care am vorbit mi-a spus aceasta și mi-a arătat cele mai mari și mai recente cărți medicale despre ultimele lor descoperiri. Chiar acum se află printre noi un medic, și aude ce spun. Ei nu au nici un medicament pentru aceste gripe rele care au apărut de curând, și spun că nu este bine să luăm aspirină și alte lucruri, deoarece nu fac decât să ușureze durerea sau suferința provocată de gripă, dar nu o îndepărtează. Te ajută doar să dormi, să o iei ușor. Deci, cel mai bun lucru pe care îl poți face este să te așezi în pat.

Vorbind cu doctorul Sam, l-am întrebat:

„Atunci cel mai bun lucru pe care-l poți face în cazul unei gripe este odihna?”

„Odihna este cel mai bun remediu pentru orice,” a răspuns el.

„Mulțumesc, doctore, aceasta este suficient pentru mine.” Am mai stat puțin împreună, apoi am plecat acasă. Lui îi plac iepurii și veverițele, dar nu are timp să iasă nicăieri. Când eram copii vânam și pescuim mult împreună.

După ce am ajuns acasă, am început să mă gândesc: „Cum vine aceasta?” Știți, eu am observat mult animalele. Astfel, când se îmbolnăvește un câine, merge, bea apă de undeva, apoi se întinde jos. Eu m-am tot gândit la aceasta, și Dumnezeu vine de multe ori și-mi descoperă anumite lucruri. Vă rog să nu luați aceasta ca o învățătură, dar știți că la început, când Dumnezeu l-a creat pe om, El l-a făcut în

așa fel încât să nu aibă nevoie de leacuri. Omul avea totul în el, era desăvârșit. Era un ansamblu, un întreg de sine stătător. Înțelegeți? Vindecarea nu vine de la o sursă exterioară, ci din interior. Așadar, noi putem lua niște ajutoare din afară pentru a ucide microbii sau ce este în noi, sau poate veni un medic și să opereze, să scoată ceva afară, ca de exemplu: apendicele, un dinte stricat, dar toate acestea nu pot vindeca. Vindecarea vine numai din puterea care se află în tine pentru a reconstrui țesutul care a fost distrus și îndepărtat. Deci, vindecarea este în voi.

Acum ascultați cu atenție și gândiți-vă bine înainte de a vă exprima părerea cu privire la lucrul acesta.

La început, omul a fost creat ca un dumnezeu. El este fără îndoială un dumnezeu pentru că a fost făcut după chipul lui Dumnezeu, fiind un fiu de Dumnezeu, moștenitorul a tot ceea ce este Dumnezeu.

Omului i s-a dat un anumit domeniu, iar acesta a fost pământul. Astfel, el avea putere asupra peștilor, asupra păsărilor cerului și asupra a tot ce era pe pământ. Era suficient să vorbească și totul îl asculta pentru că era un dumnezeu: nu Dumnezeul Universului, adică Dumnezeul cerului și al pământului, ci era conducătorul moștenirii lui, a pământului. El era un împărat, un împărat-conducător. Aceasta a fost omul la început.

Chiar și acum, în starea lui decăzută, încă mai are înfățișarea... Cu câțva timp în urmă, oamenii de știință au încercat să facă o încrucișare și au zis: „Omul a evoluat din animalele inferioare spre cele superioare, el s-a ridicat la acest nivel prin evoluție.” Dar vedeți, ei au continuat să se joace cu știința până când au infirmat propria lor teorie. Tu nu poți încrucișa nimic și să-l faci să evolueze, pentru că va involua imediat. Nu se poate. Porumbul hibrid sau orice altceva nu se mai poate înmulți; sau așa cum am spus zilele trecute, măgarul și calul se pot încrucișa și dau naștere unui catâr, dar catârul nu mai poate da naștere unui alt catâr. Trebuie să mergă înapoi la începutul lui, pentru că Dumnezeu a spus: *„Fiecare sămânță să facă rod după soiul ei.”* (Geneza 1.11).

Recent s-a aflat că trupul nostru este plin de lumină. Razele X dovedesc aceasta. Ele nu au o lumină proprie, ci folosesc propria voastră lumină. Voi vă nașteți cu patru raze. După un timp, să zicem după douăzeci sau douăzeci și cinci de ani, una dintre raze dispare; după treizeci și cinci sau patruzeci de ani, dispare a doua, iar în cele din urmă, când treci de șaiszeci și cinci de ani, trăiești pe ultima ta rază. De fiecare dată când faci o radiografie, distrugi acele raze. Voi nu vă dați seama de aceasta, dar puneți piciorușele copiilor voștri în acele aparate care distrug razele din trupușorul lor. Lumina cosmică este în voi, sunteți făcuți din ea, din celule de lumină. Aceasta este lumina cosmică, dar Dumnezeu este o Lumină diferită. Mă gândesc la faptul că există o dovadă puternică a ceea ce doresc să spun, când zic că Dumnezeu este Lumină. Când noi pășeam în Lumina lui Dumnezeu, ca fii ai lui Dumnezeu... Dumnezeu nu este lumină cosmică, ci Viața lui Dumnezeu lucrează prin lumina cosmică a trupurilor noastre, a celulelor noastre. La un moment dat, noi am fost în mod absolut, fii originali, adevărați ai lui Dumnezeu, dar a avut loc căderea. Roadele Duhului Sfânt sunt: dragostea, bucuria, credința, îndelunga răbdare, blândețea, bunătatea, răbdarea, toate supranaturale. Ca algele pe care le vedeți pe fundul mării. De multe ori, ceva ajunge sub acele alge, și înainte să-și dea seama, sunt prinși atât de bine încât nu mai pot scăpa. Exact aceasta i-a făcut păcatul ființei umane. Aceasta este ceea ce i-a făcut răceala, bisericii; aceasta este ceea ce le-au făcut comuniștii, națiunilor. Este atât de înșelător! În ființa umană, ne-a înfășurat atât de abil, prin denominațiuni, și a împins Lumina lui Dumnezeu afară, prin negarea credinței; a împins afară toate razele mari ale puterii lui Dumnezeu (Înțelegeți?) care sunt în noi. A împins afară acele raze și a făcut din biserică o organizație, o lojă care spune: „Nu se pot întâmpla aceste lucruri,” negând puterea și minunile lui Dumnezeu

Eu am ilustrat aceasta printr-un nasture.

Când un om este salvat, atât din el este Dumnezeu. Aceasta este micuța Lumină care vine înăuntru și te determină să renunți la ceea ce este greșit. Dacă îndepărtezi răutatea, invidia, vrajba, necredința, acel ceva micuț al Luminii arată ca un nasture și puterea lui Dumnezeu va continua să crească, să crească, să crească și să scoată afară toată necredința. Aceasta se poate face printr-o viață sfințită și predată Domnului, care Îi permite Duhului Sfânt să Se miște prin tine.

Cu puțin timp în urmă, noi am prins puțin din El. Câți dintre voi vă amintiți dimineața când a fost înviat Ilie Perry? Eu am văzut-o pe sora Wilson și pe alții că au ridicat mâinile. Eram acolo când omul acela a murit, dar el trăiește și acum și vine din când în când la biserică, mărturisind despre învierea lui. A fost mort timp de mai multe ore, din pricina unei hemoragii puternice la plămâni. Peste tot era numai sânge. Eu m-am îndepărtat puțin; în vremea aceea eram un predicator tânăr, iar sora Jackson venea tot timpul în biserica de aici. Era și soția unui frate metodist, am uitat numele lui. Shafiner, fratele și sora Shafiner, care sunt ceva rude cu familia Wiseheart. Ea stătea lângă patul lui. Eu am început să mă îndepărtez. El era plin de sânge când a murit. Avea ochii dați peste cap și gâtul umflat. Ei au tras un cearșaf peste capul lui. Soția lui plângea și la fel celelalte rude și încercau să scrie adresele celor dragi ca să-i cheme la înmormântare. Eu am început să mă îndepărtez de pat, când am simțit că Cineva mi-a pus mâna pe umăr. Am crezut că era sora Shafiner, dar când m-am întors nu era nimeni lângă mine. Fratele Ilie era mort. Noi am fost prieteni buni, am pescuit împreună pe râu și am făcut multe lucruri împreună. El a avut un accident la calea ferată; a fost lovit de o roată în piept și sângera, apoi a făcut tuberculoză și a murit. Am încercat să plec, dar am simțit că mâna aceea m-a oprit din nou. M-am întors lângă pat și înainte ca să-mi dau seama ce făceam, m-am trezit deasupra mortului, cu buzele lipite de buzele lui. Eram plin de sânge ca el, și stăteam acolo peste el, strigând la Dumnezeu. Apoi am simțit ceva la ureche: era mâna lui. Voi l-ați văzut stând aici și mărturisind despre aceasta. Vedeți? El a revenit la viață. Aceasta s-a întâmplat cu douăzeci și cinci sau treizeci de ani în urmă, iar acum locuiește aici, în curtea. Cu puțin timp în urmă a fost aici și a mărturisit aceasta în biserică. Atunci am fost sunat de cei din Canada, fiindcă doreau să știe cum s-a întâmplat. Eu le-am povestit totul când am fost pentru prima dată acolo. Ei l-au chemat pe domnul Coots, administratorul pompelor funebre și l-au întrebat dacă a avut în camera mortuară un om mort care a înviat. Încă mai am articolele din ziare. Domnul Coots a spus:

„Am auzit că au fost făcute multe minuni. Domnul Branham este un prieten apropiat și știu că s-au întâmplat tot feluri de lucruri, dar nu avem nici o evidență conform căreia cineva a fost înviat în această cameră mortuară.”

Cei din Canada au înțeles greșit, pentru că nu s-a spus că a fost înviat în vreo

cameră mortuară, iar în ziua următoare ziarul s-a aliniat cu aceasta. Titlul articolului era: „Sute de oameni chemați de pretutindeni.”

Fratele Perry a mărturisit despre învierea acestui băiat și a protestat împotriva celor scrise în ziar. Atunci s-a înțeles că învierea avusese loc acasă la el, înainte să fie luat de pompele funebre.

Aseară am citit că Irineu sau sfântul Martin, s-a așezat peste prietenul său care fusese spânzurat. Acest lucru este consemnat în istorie. A stat peste el o oră și bărbatul a revenit la viață. Am văzut în Biblie că Elisei s-a așezat peste trupul unui copil mort și acesta a revenit la viață. Mă gândesc și la băiețelul din Finlanda care zăcea mort pe marginea drumului. Cred că în urmă cu două luni a apărut la știrile săptămânale că cei ce sunt numiți „vindecătorii divini”, au fost lăsați să meargă să se roage pentru bolnavi. S-au făcut cu optzeci la sută mai multe vindecări decât cele făcute de medicină. Acea rugăciune pentru bolnavi. Revista Reader's Digest vorbește despre aceasta. Tot Reader's Digest scrie despre ceea ce au constatat ei cu privire la vindecarea divină. Pentru aceasta, au luat un frate care se ruga pentru bolnavi și un bolnav. L-au rugat pe fratele să se roage pentru omul acela, iar ei au pus o bucată de folie de plumb între omul bolnav și omul care se ruga (noi știm că folia de plumb reflectă razele); au așezat-o așa și au făcut o poză. În acea poză se vedea clar cum din mâna celui ce se ruga ieșea o rază de lumină ce mergea spre omul bolnav. Vedeți, acesta este adevărul. Dumnezeu știa despre ce vorbește când a spus: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* Acel bărbat și-a pus mâinile peste omul bolnav, iar pozele (Oh, Doamne) au arătat Lumina care ieșea din mâna acelui om. Cum pot fi oamenii atât de netoți încât să spună că nu există vindecare divină? Chiar și aparatele științifice dovedesc că ea există. Ce fac prin aceasta? Zdrobesc părerile acestor biserici care spun: „Nu există vindecare divină sau puterea lui Dumnezeu!” Ce ziceți de bărbatul acela din Chicago, care m-a pus în fața acelui aparat de măsură, al cărui ac funcționa ca un detector de minciuni? Acest test a fost făcut și pe o femeie care murea. Ea a învârtit ac cu o putere atât de mare, încât putea trimite un mesaj prin radio, de patruzeci de ori în jurul lumii și să-l strice. Acea sfântă care era pe moarte depunea o mărturie.

Testul a fost făcut și pe un om rău care era pe moarte, iar când au făcut aceasta, acul a fost întors în partea cealaltă, ceea ce a fost destul pentru a strica aparatul. Când a văzut aceasta, necredinciosul care făcea testul a spus: „Dacă există un Dumnezeu, și El este atât de bun cu o inimă care-l aduce laude, încât i-a trimis aceluia aparat destulă putere ca să-i arunce acul în toate părțile; căci în femeia aceea a fost o putere care a făcut acest lucru, în timp ce, ceea ce era peste omul acela rău a aruncat acul în partea cealaltă, atunci Dumnezeu să aibă milă de mine păcătosul!”, și și-a predat inima lui Hristos. Așa este. Știința știe, iar într-o zi veți vedea că Dumnezeu este în voi; Dumnezeu însuși în ființa umană. Dumnezeu în noi! Oh, cum Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru acele lucruri! Este atât de minunat!

Înainte de a ne apropia de Cuvântul Său, vreau să vă spun că în dimineața aceasta ne vom grăbi pentru că vrem să ne rugăm pentru bolnavi. Cineva m-a întrebat dacă vom fi aici duminică viitoare. Încă nu știu. Nu pot să știu decât dacă îmi descoperă Domnul. Dacă va fi cu voia Domnului, poate duminică viitoare. Eu iau serviciile de dimineață ale scumpului meu frate de aici (Fratele Neville spune: „Amin, este în ordine, frate”).

Dacă va fi cu voia Domnului, poate voi fi aici duminică seara. De obicei, dacă nu sunt chemat în altă parte, sunt aici, și așa vrea să vorbesc despre subiectul: „Noi am văzut Steaua Lui în est și am venit să ne închinăm Lui.” Este doar un mesaj de Crăciun.

Acum, înainte de a ne apropia de El sau de Cuvântul Lui, așa vrea să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Tatăl nostru ceresc, suntem cei mai fericiți oameni; suntem atât de fericiți încât sufletele noastre umane nu mai pot cuprinde aceasta. Uneori trebuie să strigăm și să dăm drumul bucuriei care se află în inimile noastre, prin Isus Hristos. Doamne, noi știm că în ceasul acesta în care trăim și în toată încurcătura din jurul nostru, există o Fântână care este sigură. Noi știm că în trecut s-au ridicat mulți oameni învățați care au încercat să dovedească faptul că nu există Dumnezeu, dar tocmai

dispozitivele lor mecanice au mărturisit spre slava lui Dumnezeu. Cu adevărat, Iuda a trebuit să mărturisească singur că a vândut sânge nevinovat, în timp ce sutașul roman a trebuit să recunoască și el și să spună: „Acesta a fost cu adevărat Fiul lui Dumnezeu.” Chiar vrăjmașii Lui au trebuit să mărturisească aceasta, iar noi trăim pentru a vedea o epocă științifică ce ajunge la sfârșit. Ei nu pot merge mai departe; totul poate fi aruncat în orice moment în aer. Noi vedem că aparatele pe care le-au inventat ca să nege existența lui Dumnezeu, s-au întors împotriva lor, mărturisind spre slava Tatălui. Cum Îți mulțumim pentru aceasta, Doamne!

Îngăduie să ne amintim că Cuvântul lui Dumnezeu nu va da greș niciodată. Dă-ne credință, Doamne. Eu am făcut acea afirmație despre puterea lui Dumnezeu care este în noi și despre faptul că toate țesăturile noastre sunt Lumina lui Dumnezeu, dar întunericul și păcatul au înăbușit micuții pori ai sufletului nostru. Îngăduie ca Duhul Sfânt să pătrundă în dimineața aceasta în ființa noastră, astfel încât trupurile și viețile noastre să fie atât de umplute de puterea lui Dumnezeu încât oamenii să poată vedea că Isus Hristos trăiește în Biserica Sa. Te rugăm să ne dai aceasta, Tată, fiindcă Îți încredințăm totul și Te rugăm să binecuvântezi cuvintele puține pe care le vom spune acum când încercăm să aducem mai multe lucruri despre ceea ce a scris deja marele apostol Pavel. Te rog să îngădui ca Duhul Sfânt să ia aceasta și s-o facă să crească în inimile oamenilor pentru a le aduce credință pentru serviciul de vindecare ce va urma. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin. Vă puteți așeza.

(O soră vorbește în limbi, iar un frate vorbește și el în limbi și tălmăcește). Mulțumim Domnului. Amin. Lăudat să fie Domnul.

Doamne Isuse, Îți mulțumim pentru bunătatea și mila Tatălui. Îți mulțumim pentru dovada de dragoste și de putere, și pentru tot ceea ce ai făcut pentru noi, și recunoaștem că nu suntem vrednici de binecuvântările pe care ni le dai. După ce l-am auzit, este același mesaj care a mers mai departe, chemându-i pe păcătoși să Te caute, pentru că ceasul nimicirii este aproape.

Tată, în dimineața aceasta sunt aici oameni care înțeleg că noi nu știm nimic

despre aceste lucruri, și că într-adevăr Duhul Sfânt este Cel care vorbește prin buze omenești, ca să aducă tălmăcirea și să-i cheme pe oamenii care au fost rânduți înainte de întemeierea lumii pentru a fi fii și fiice de Dumnezeu. Poate Te-au ocolit multă vreme, dar fie ca ei să vină astăzi, Doamne, să Te cunoască pe Tine și să găsească acel Adăpost, pentru că vremea este aici. Te rugăm să ne dai aceasta, Tată, în timp ce așteptăm mesajul Tău de astăzi, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dacă este cineva care nu înțelege foarte bine cum vin aceste mesaje, cum sunt cele două pe care tocmai le-am avut, se poate ca unul dintre ei să fi omis ceva, iar celălalt să-l aducă. Spun aceasta, pentru că dacă ați observat, unul dintre ele a fost foarte scurt, au fost puține cuvinte și s-a încheiat, iar când a venit tălmăcirea, a venit pentru ambele vorbiri și a adus mesajul, o chemare pentru cei păcătoși. Oamenii aceștia nu știau despre ce voi vorbi eu. Nimeni din lume nu știe, dar voi vorbi chiar despre subiectul acesta. Înțelegeți? Așa este.

Acum să mergem împreună la 1Corinteni 14. Ar fi bine să lăsați afară toată necredința, pentru ca Duhul Sfânt să poată veni înăuntru și să-și croiască propria cale, să Se miște prin țesuturi și să vă controleze viața.

Pentru cei care v-ați adus Scripturile, zilele trecute am observat că acest fel de a învăța, ajută foarte mult, iar aici am trei sau patru pagini de notițe despre ceea ce intenționez să vorbesc în dimineața aceasta: mă refer la texte biblice și la alte lucruri pe care le puteți consemna. Le-am notat și eu aici ca să nu le uit.

Acum vom citi din **1Corinteni 14.1-8**:

„Urmăriți dragostea. Umblați și după darurile duhovnicești, dar mai ales să prorociți.

În adevăr, cine vorbește în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui

Dumnezeu, căci nimeni nu-l înțelege și, cu duhul, el spune taine.

Cine proorocește, dimpotrivă, vorbește oamenilor spre zidire, sfătuire și mângâiere.

Cine vorbește în altă limbă se zidește pe sine însuși, dar cine proorocește zidește sufletește Biserica.

Aș dori ca toți să vorbiți în alte limbi, dar mai ales să prorociți. Cine proorocește este mai mare decât cine vorbește în alte limbi, afară numai dacă tălmăcește aceste limbi, pentru ca să capete Biserica zidire sufletească.

În adevăr, fraților, de ce folos v-aș fi eu dacă aș veni la voi vorbind în alte limbi și dacă cuvântul meu nu v-ar aduce nici descoperire, nici cunoștință, nici prorocie, nici învățătură?

Chiar și lucrurile neînsuflețite, care dau un sunet, fie un fluier sau o alăută: dacă nu dau sunete deslușite, cine va cunoaște ce se cântă cu fluierul sau cu alăuta?

Și dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?"

Aș vrea ca voi să mergeți acasă și să citiți tot capitolul acesta pentru că are multe versete, sunt patruzeci de versete. În acest capitol sunt explicate darurile. Dacă ar fi să aleg un titlu pentru tema din dimineața aceasta, aș dori să fie „**Sunetul nesigur.**” Pavel vorbește aici despre vorbirea în limbi. Dacă n-ar fi venit tălmăcirea, ați fi știut ce au spus cei doi oameni cu câteva clipe în urmă? Nici ei n-ar fi știut ce spun.

Un om care vorbește în limbi vorbește cu Dumnezeu; Duhul Lui aduce Cuvântul, ceea ce este glorios. Dar Biblia spune că el „se zidește pe sine însuși”, pentru că are mângâierea că Dumnezeu vorbește prin el. Dar dacă vine și tălmăcirea cu această vorbire în limbi, vedeți, tălmăcirea vine pe lângă vorbirea în limbi, atunci omul acela nu se zidește numai pe sine, ci zidește întreaga biserică, le aduce tuturor Cuvântul Domnului.

Ei au spus: „Dacă este un profet, să vorbească pentru întreaga biserică.” Ce este profetul? Un descoperitor divin al Cuvântului; el are descoperirea Cuvântului pentru a o da la oameni. Aceasta zidește pe oricine, înțelegeți?

În ce-l privește pe omul care vorbește în limbi, este interzis ca cineva să vorbească în limbi în biserică, dacă nu există și o tălmăcire a acelei limbi. Noi am îngăduit ca aici să fie adusă vorbirea în limbi pentru că avem trei sau patru persoane care tălmăcesc, chiar aici în biserică, interpreți ai limbilor necunoscute. Dacă n-ar fi nici o persoană care să tălmăcească vorbirea în limbi, noi nu le-am permite să vorbească în biserică. Dar când se roagă acasă, ei pot vorbi în limbi pentru că Duhul este peste ei și se zidesc pe ei înșiși. Oamenii cred că ei spun ceva ce noi putem înțelege, dar de fapt nici ei nu știu ce spun. Ei se ridică și încep să spună ceva, fără să se poată abține; totul se petrece în subconștient și cred că voi îi puteți înțelege. Este la fel ca ceea ce se întâmplă pe platformă când vine deosebirea. În adunare sunt mulți oameni pe care nu i-am văzut în viața mea, dar priviți-L pe Duhul Sfânt când vine aici și începe să meargă prin audiență și le spune oamenilor cine sunt, de unde vin, ce s-a întâmplat cu ei și ce boli au. Ce este aceasta? „Cuvântul lui Dumnezeu care este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” Vedeți? Este Cuvântul lui Dumnezeu.

Pavel spune: „Dacă toți vorbiți în limbi și nu există nimeni să le tălmăcească, și ar intra și dintre cei fără daruri sau necredincioși, n-ar zice ei că sunteți nebuni?” (1Corinteni 14.23). Cuvântul „nebun” înseamnă „smintit.” Și tot el spune: „Dar dacă toți prorocesc și intră vreun necredincios sau vreunul fără daruri, el este încredințat de toți, este judecat de toți.

Tainele inimii lui sunt descoperite, așa că va cădea cu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu și va mărturisi că, în adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru.” (v. 24-25).

Tălmăcirea unei limbi necunoscute este o prorocie. Vedeți, este o prorocie pentru că Duhul Sfânt însuși vorbește și aduce interpretarea; le spune unor oameni anumite lucruri. Fiecare știe când aceasta vine și vă atinge, știți cui îi vorbește El. Acelea nu sunt ființele umane, ci este Dumnezeu care își face lucrarea prin ființele umane, iar noi îi suntem cu adevărat recunoscători Domnului pentru aceasta. Am văzut că acest lucru a început să vină și în alte biserici.

Câți dintre voi ați auzit de Charles Fuller și de „Ceasul trezirii de modă veche”? Este un om mare și a spus nu demult: „Avem vorbirea în limbi și prorocia chiar aici,” adică în Long Beach. Acest lucru este adevărat. Eu am predicat de multe ori cu el acolo. Ei au tălmăcirea, iar aceasta îi determină pe toți să stea în liniște.

Problema este că noi nu respectăm aceste daruri, iar dacă uneori vreun dar iese din rânduială, trebuie să-l avertizezi. Vedeți, este Satan care încearcă să-i împingă afară. Dacă nu poate ține Adevărul departe de tine, el va lua acel Adevăr și va încerca să te împingă afară cu el. Înțelegeți? Așa este. Va face un fanatism din acesta, înțelegeți? Acesta este motivul pentru care noi încercăm să le ținem corect aici. Darurile au început să vină în biserica noastră, din nou, pentru prima dată după mulți ani, de aceea dorim să fim corecți și să le spunem. De multe ori, există cineva care simte că dorește să vorbească în limbi, dar ei trebuie să se abțină. Vedeți, acum eu stau aici cu Cuvântul, înțelegeți? După ce se încheie mesajul și se face chemarea la altar, după ce se încheie totul, poate fi adus un mesaj prin vorbirea în limbi. Înțelegeți? Vorbitorul în limbi poate vorbi după încheierea serviciului sau înainte de începerea lui. Dacă totuși mesajele continuă să vină sau dacă sunt date daruri, atunci vom avea un timp separat în care se vor putea întâlni cei cu daruri. Ei se pot întâlni cu câteva ore înainte de începerea adunării, să stea împreună, să procească, să vorbească în limbi, să scrie mesajele date și să le pună pe platformă. Apoi, când va veni păstorul, el va lua acele mesaje și va spune:

„Așa vorbește Domnul: Fratele Jones care locuiește lângă calea ferată să se mute imediat de acolo pentru că poimâine va avea loc un accident în zona aceea și casa lui va fi distrusă.”

„Așa vorbește Domnul: În dimineața aceasta va veni aici o femeie care se numește așa și așa. Ea vine din locul cutare. Când era fetiță a furat ceva. Fratele Branham sau fratele Neville își vor pune mâinile peste ea după ce-și va mărturisi păcatul și va fi vindecată.” Înțelegeți?

Păstorul va citi aceste mesaje înainte de începerea serviciului. Așa este. Aceste daruri sunt începătoare printre noi, suntem ca niște copii, iar diavolul va încerca să intre înăuntru să rupă biserica în bucăți, să o ducă în fanatism sau în ceva de felul acesta. Înțelegeți? Dar Biserica este în rânduială. Dacă o persoană are un dar, iar acesta este confruntat cu Scriptura și în momentul acela se îndepărtează, dovedește că nu a fost un dar de la Dumnezeu. Orice dar al lui Dumnezeu va respecta Cuvântul. De aceea vindecarea divină este așa cum este. Înțelegeți? Duhul Sfânt respectă Cuvântul, botezul în numele lui Isus Hristos; Duhul Sfânt în voi va respecta acest Cuvânt pe care L-a scris El însuși. Aceasta este Lumina lui Dumnezeu care este în voi, și ea va onora Cuvântul indiferent de unde este.

„Duhurile prorocilor (prorociile, darurile) sunt supuse prorocilor.” (1Corinteni 14.32). El este descoperitorul divin al Cuvântului. Nu suntem noi bucuroși să vedem aceste lucruri în zilele noastre? (Adunarea spune: „Amin”).

Aceasta este o zi a nesiguranței.

Aici este scris: *„Și dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?”* (v. 8). Pavel le vorbește aici corintenilor. Mulți dintre ei erau în vremea aceea soldați în armata romană. *„Și dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?”* Trebuie să avem siguranța fiecărui lucru; trebuie să știm dacă este corect sau nu, pentru că trăim într-un timp al nesiguranței. Noi știm cu toții aceasta. Este o zi și un timp al nesiguranței.

De când a început timpul, în grădina Eden, când păcatul a venit și a rupt veșnicia, nu cred că a existat vreodată o perioadă de timp atât de nesigură ca astăzi. Pentru lumea de astăzi nu a mai rămas nici o nădejde.

Voi spuneți: „Am citit în istorie despre perioade de timp când pământul a fost zguduit de războaie.” Este adevărat, dar nu a existat nici un timp în care tot pământul să explodeze în bucăți, într-o secundă, și să aibă loc o distrugere de asemenea proporții. Odinioară era nevoie de ore sau chiar de săptămâni, dar acum este nevoie doar de un minut sau poate nici chiar de atât. Cuba o poate face; Haiti o poate face; orice națiune mică poate arunca întreaga lume în foc și s-o scoată de pe orbită oricând dorește ea. Înțelegeți? Este nevoie doar de un fanatic, și există zeci de mii de asemenea fanatici care ar putea s-o facă oricând.

Ați văzut cazul acela de sinucidere care a fost anunțat și aici. Dacă există cineva pe undeva, pe care să-l ia diavolul și să-l ducă în aceste mari adăposturi și să apese un singur buton. De îndată ce acesta explodează, va apărea și pe radarele celorlalți, iar ei vor apăsa pe butoanele lor. Și iată, aceasta este tot!

Fiecare are propriul lui ecran care arată tot ce se petrece sub mare, submarinele; pe insule, peste tot; sus la Polul Nord și jos la Polul Sud, peste tot; văd totul prin aceste ecrane mari. Trebuie doar ca cineva să apese un buton; aceasta este tot ce așteaptă, și imediat vor fi apăstate și celelalte butoane. Ce se va întâmpla? Vă gândiți că acest lucru s-ar putea întâmpla înainte de încheierea serviciului din dimineața aceasta? Dar amintiți-vă că Dumnezeu a promis că înainte să se întâmple aceasta, va veni după Biserica Sa. El a promis că va veni, dar noi nu știm când se va întâmpla aceasta. El va veni. Ce lucru minunat! El va veni pentru toți cei care iubesc venirea Lui. Nu v-ar plăcea să-L vedeți în dimineața aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Să vină în timp ce cântăm cântarea: „Vreau să-L văd, să mă uit la fața Lui și să cânt pentru totdeauna despre harul Său care m-a salvat.”

Când viața aceasta se va termina, iar problemele și necazurile vor trece, noi Îl vom vedea. Atunci vom sta acolo tineri și nemuritori, pentru totdeauna în prezența Lui; acolo unde nu va mai fi niciodată păcat, boli, dureri de cap, necazuri. Ce lucru

glorios va fi când timpul se va vărsa în veșnicie! Ce vă face aceasta? Vă determină să fiți lucrători pentru a ajunge în acea stare în care trebuie să fim pentru răpire. Eu m-am predat și i-am promis Domnului că voi încerca s-o fac în dublă măsură; și am făcut tot ceea ce am știut să fac. Mi-ar plăcea să fiu din nou tânăr, la optsprezece sau douăzeci de ani, și să știu ceea ce știu acum; poate aș fi putut să stau mai mult sau să vizitez mai mulți oameni, de dragul Împărăției lui Dumnezeu.

Voi, tinerilor, care sunteți în dimineața aceasta aici, care nu sunteți legați de o familie sau de alte lucruri, fie ca Dumnezeu să vă îngăduie să vedeți ceasul în care trăim.

Nesiguranța! Să privim la câteva lucruri nesigure din timpul acesta. Având în vedere faptul că am vorbit despre război, există nesiguranță în vocea comandanților militari. Ei spun: „Noi nu putem înțelege!” Ei nu știu. Au întruniri mari, dar nu se pot înțelege. Există nesiguranță: ei nu știu ce se va întâmpla. În dimineața aceasta ei nu au un răspuns la marile strategii care studiază războiul, la posibilitățile care există și la modul în care se vor rezolva situațiile apărute. Nimeni nu-l are. Ei nu pot spune nimic. Știința, după toate lucrurile mari la care s-a gândit, după toate strategiile pe care le-a implementat, după toate manevrele și întorsăturile pe care le-au luat aparatele lor științifice, în ceasul acesta, când s-au adunat împreună toate mințile lor strălucite, au putut spune un singur lucru: „Mai sunt trei minute până la miezul nopții.” Acesta este răspunsul lor.

Voi vă întrebați: „Putem să supraviețuim? Putem săpa și să ajungem destul de jos în pământ, pentru a împiedica acele bombe să ajungă până la noi și astfel să supraviețuim ca națiune?” Cu siguranță nu puteți! Va exploda cu un impact de o milă adâncime în pământ. Ce s-ar întâmpla dacă ați fi la zece mii de adâncime? Ați fi în lavă. Chiar dacă ați putea ajunge atât de departe, șocul exploziei ar rupe fiecare os din trupul vostru. Nu există nici o cale de scăpare în jos; scăparea este în sus.

Oh, sunt atât de bucuros pentru că am răspunsul! Voi nu sunteți? Un sunet sigur. Trâmbița care spune că trebuie să săpăm și să ne adăpostim în peșteri, scoate un sunet nesigur. Am auzit că tot guvernul se mută la Fort Knox și jos la Peștera

Mammoth, pentru că au acolo un loc pe care-l amenajează. Astfel, dacă vine o veste de război sau ceva, tot guvernul se va muta în acele peșteri. Nu spune Biblia cât se poate de clar că ei se vor ascunde în peșteri? Chiar așa scrie. Vedeți, ei nu au răspunsul. Așadar, marele nostru sistem militar nu are răspunsul, iar știința noastră ar putea spune: „Putem face o mașinărie extraordinară. Avem armament mai bun decât Germania; avem un popor care are multă putere și energie, bătrânii yankei plini de energie, care pot bate din tobe și cânta din trompete, pot flutura steagurile în vânt, să strige și să facă multe alte lucruri. Noi putem merge acolo, fiindcă avem curajul să facem aceasta.”

Nu trebuie să mergeți nicăieri, pentru că acesta este timpul în care o putem avea acasă. Înțelegeți?

Este suficient ca un singur individ să apese pe buton; aceasta este tot ce trebuie să se întâmple. Un singur om. Nu este nevoie de o mie de soldați antrenați, ci de un singur om fără judecată, de un om posedat de diavolul, care să apese pe buton. Acest lucru este suficient. Înțelegeți? Ei n-au obținut răspunsul, dar știți ce au spus în cele din urmă? „Mai sunt trei minute până la miezul nopții!” Eu am un film despre aceasta. L-am închiriat unui prieten de-al meu care este medic: „Trei minute până la miezul nopții.”

Acest film a fost făcut cu cinci ani în urmă, când evreii au început să se întorcă, pentru prima dată, în Palestina. Acest film îi arată cum își cară schilozii în spate în timp ce merg înapoi în țara lor. Mulți reporteri se învârteau în jurul lor ca să le ia interviuri și i-au întrebat:

„Vă întoarceți în țara voastră natală ca să muriți în ea?”

„Nicidecum! Noi ne întorcem ca să-L vedem pe Mesia.”

Ce a făgăduit profetul? Mulți dintre voi citiți revistele „Look” și „Life”. Ele au

publicat fotografii cu avioanele care-i aduceau în țară, din diferite locuri: din Iran și din alte locuri unde erau. Ei nu voiau să se urce în avioane. Vedeți? Ei ară încă cu plugurile lor vechi, așa cum o făceau cu două mii cinci sute de ani în urmă, când au fost risipiți de Imperiul roman. Ei nu voiau să se urce în acele avioane, dar un preot bătrân, unul dintre rabinii lor bătrâni, a pășit în fața lor și le-a spus: „Nu ne-a spus Dumnezeu că într-o zi ne vom întoarce în țara noastră natală pe aripile unui vultur?” Atunci și-au lăsat jos plugurile, s-au urcat în avioane și au zburat înapoi acasă. Isaia a văzut aceasta, dar nu a știut despre ce era vorba, deoarece arăta ca o pasăre care zbura. El a văzut întoarcerea Israelului, cum se unduiau într-o parte și-n alta. Voi, cei care călătoriți cu avioanele, știți ce este aceasta. Este ca un val, ca o pasăre care zboară, care se întoarce acasă. Ei au decolat de acolo, spunând: „Unde este Mesia?”, fiindcă voiau să-L vadă. Vă spun ceva: când vedeți evreii întorcându-se așa, să știți că acela este ceasornicul lui Dumnezeu. Suntem la sfârșit.

De curând, Israel a devenit o națiune, au devenit ceea ce sunt: au propria lor monedă națională; propriul lor sistem militar; au totul al lor. Ei sunt din nou o națiune. Vedeți? O, ce gând minunat!

Am aici un text din Scriptură, care vorbește despre aceasta. Nesiguranța războiului! Noi nu știm ce timp este acesta. Ascultați la radio! Îi auzim spunând la radio: „Umpleți-vă pivnițele! Aprovizionați-vă cu destulă apă! Luați-vă cu voi și un radio!”

În reviste sunt reclame cu aceste adăposturi în care să intrăm și care pot fi instalate și undeva în curte. Dacă vor începe să cadă bombele, chiar dacă veți supraviețui, efectele lor vor ajunge până la voi, așa că nu trebuie să vă faceți griji. Ar putea arunca o bombă în New Orleans, și efectele ei vor ajunge până aici. Așadar, nu contează, fiindcă oricum veți muri. Ei mai spun: „Stați înăuntru ca să mai trăiți puțin!” sau ceva de genul acesta. O, vai! Eu nu cred aceasta. După părerea mea este o prostie chiar și să încerci. Așa este.

Dar Biserica nu trebuie să se îngrijoreze, pentru că atunci nu veți mai fi aici.

Aceasta este sigur: nu veți mai fi aici, pentru că siguranța Cuvântului lui Dumnezeu ne-a făgăduit aceasta.

Să mai privim un lucru care nu este sigur, fiindcă sunt o mulțime. Locurile de muncă nu sunt sigure. Astăzi mergeți la serviciu dar nu știți dacă mâine veți mai avea acel loc de muncă. Totul este nesigur. Credeți că aveți o slujbă bună, dar mâine șeful vine și aduce pe altcineva, iar pe voi vă dă afară. Așadar, este o nesiguranță a locului de muncă.

De asemenea, este nesigură și viața de acasă. Vă spun sincer că nu știu ce s-a întâmplat cu moralitatea femeilor de astăzi. Divorțul este la ordinea zilei. Este îngrozitor! Puteți vedea cum curțile de judecată sunt pline; bărbații și femeile se căsătoresc și trăiesc împreună, au doi sau trei copii, apoi se despart, se căsătoresc cu altcineva, apoi cu altcineva, cu altcineva și tot așa.

Aseară am fost într-o familie foarte săracă, iar bărbatul mi-a spus: „Nu știu cum o voi scoate la capăt.” Am privit în jur. Avea o soție harnică și patru sau cinci copilași. Eu l-am privit și i-am zis:

„Tu ești milionar.”

„Frate Branham nu aș contrazice nici un cuvânt al tău, dar nu am nici un șfanț.”

„Este adevărat, dar ai ceva ce banii nu pot cumpăra. Ai o soție care probabil nu are două rochii.” Și dacă avea, probabil le-a primit de la cineva, pentru că bărbatul ei nu avea un loc de muncă stabil. Eu i-am mai spus:

„Ai o soție cât se poate de fidelă. În seara aceasta există mulți milionari care ar da fiecare bănuț pe care-l au, ca să meargă acasă și să aibă o soție ca aceasta.” Așa este. Și am adăugat: „Pentru că soția lui este undeva în oraș cu un grup, sau într-

un bar, înjurând, cântând, fumând și petrecându-și seara în diferite anturaje și cu astfel de lucruri. Cu toate acestea, el o iubește, dar privește ce are el; toată viața lui se întinde în jurul ei, dar privește cum procedează ea.” Aceasta este valabil și invers. Nu este nici o diferență. S-a ajuns într-un timp în care totul este numai un amestec de păcat. O femeie stă acasă și are grijă de copiii ei, în timp ce soțul este undeva în oraș, bea, se plimbă și se distrează cu alte femei. Dacă ar avea, ar da milioane de dolari pentru a-și vedea soțul devenind un bărbat adevărat. Dar există o singură cale prin care el poate deveni aceasta: Isus Hristos. Nimic altceva nu poate face niciodată ceva bun, pentru că este timpul sfârșitului. Doar Hristos și numai El. Eu am mai spus: „Câți părinți care au azi milioane de dolari n-ar da tot ce au pentru ca micuțul lor spastic să fie la fel de sănătos ca și copilașul vostru pe care-l văd în seara aceasta aici? Înțelegeți?”

El mă privea tăcut, iar eu am continuat: „Uite! Ai spus că ai niște șuncă afumată, niște fasole și o bucată de pâine pe care le-ai cumpărat cu banii pe care i-ai câștigat în după-amiaza aceasta. În seara aceasta ai pâine și fasole pentru copiii tăi, și fiecare dintre ei au stomacuri sănătoase și pot mânca. Și tu poți mânca. Știi ce a spus John D. Rockefeller? Că ar da un milion de dolari să poată mânca o mâncare cu varză. Ai spus că în dimineața aceasta ai stat lângă fereastră și ai simțit cum pătrundea vântul rece înăuntru. El stă undeva într-un palat, dar cu toate acestea, ar da un milion de dolari să stea într-un loc unde bate vântul și să mănânce o mâncare cu varză. Vezi? Ar face aceasta doar ca să mănânce o dată ceea ce tu poți mânca oricând. Câți orbi care se plimbă cu bastonul pe străzi, n-ar da fiecare bănuț pe care-l au, pentru ochii tăi?”

Vedeți, voi nu puteți compara lucrurile care sunt cu adevărat bogate, cu lucrurile pe care le numim noi bogății. Iertați-mă membrilor ai bisericii. Aceasta este ceea ce încerc să spun în dimineața aceasta, fiindcă voi nu puteți compara biserica voastră mare, turlele voastre mari și celelalte lucruri pe care le aveți, cu dragostea lui Dumnezeu care este în inimile voastre, prin Duhul Sfânt. El vă dă aceasta, și nu există nici un punct de comparație, pentru că aceste lucruri vin supranatural. Poate vă gândiți că sunt ciudați pentru că-i auziți vorbind în limbi și tălmăcindu-le, strigând și plângând, dar eu prefer să fiu păstorul unei clădiri sărăcicioase ca aceasta, unde puterea lui Dumnezeu îi întărește pe oameni și Biserica are supranaturalul, decât să am cea mai mare catedrală din lume, în care să predic

unui grup căldicel, unor așa-zisi creștini și să fiu atent la fiecare cuvânt pe care-l spun. Acolo unde nu poți predica prin inspirație, ci trebuie să fii atent la fiecare judecător, la fiecare medic, ca nu cumva să le rănești sentimentele pentru că sunt contribuabili importanți ai bisericii, nu este Duhul.

Eu prefer să merg pe calea celor puțini și disprețuiți ai Domnului. Înțelegeți? Nu puteți estima aceasta. Nu se poate. Așadar, omul bogat astăzi este omul aflat în Hristos. Chiar dacă spuneți că aveți o vedere bună, că sunteți sănătoși, că aveți mulți bani, fără Hristos sunteți pierduți. Sunteți săraci, nenorociți, orbi și goi, și nu știți aceasta. Înțelegeți? Aceasta este epoca Bisericii Laodicea. Puteți aparține celei mai mari biserici din țară, celei mai mari denominațiuni, dar cu toate acestea să fiți pierduți. Înțelegeți? Omul bogat este omul care este în Hristos. Așa este.

Am vorbit despre nesiguranța vieții de acasă, de nesiguranța serviciului și de nesiguranța războiului. Având în vedere că am atins toate acestea, să vorbim câteva minute despre nesiguranța vieții religioase, a bisericilor. Voi nu o puteți evalua pentru că nu există nici o cale de evaluare pentru o experiență în Duhul Sfânt a unui membru al bisericii. Înțelegeți? Nu există nici o cale. Nu există nici o cale de a cumpăra puțin Duh Sfânt, fiindcă El vine ca un dar gratuit de la Dumnezeu. Vine la oricine Îl dorește. Voi spuneți: „Nu a venit numai la Rusalii?” Rusaliile nu sunt o denominațiune. Ei au încercat să facă aceasta, dar voi nu-L puteți organiza pe Dumnezeu. Rusaliile sunt o experiență pe care o poate avea fiecare credincios. Înțelegeți? Rusaliile sunt pentru bapțiști, pentru catolici, pentru evrei, pentru negri, pentru albi, pentru galbeni, pentru roșii; sunt pentru orice culoare, etnie sau altceva; fie că ești sărac sau bogat, că nu ai nimic sau ai mult, oricine ai fi. Rusaliile sunt pentru voi, iar dragostea și îndurarea lui Dumnezeu s-a arătat față de voi, ca să le luați. Nu vă costă nimic. Singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să vă predați viața Lui și să-L primiți. Cât este de simplu! Uitați tot ce știți și predați-vă Lui! Acesta este felul în care vin, iar voi trebuie doar să le primiți. Denominațiunile nu le pot primi, pentru că ele dau un sunet nesigur. Dați-mi voie să vă dovedesc că este un sunet nesigur.

Dacă mergeți la o anumită denominațiune, ei spun: „Noi Îl avem! Restul nu-L au!” Mergeți la următoarea și aceia vor spune: „Noi Îl avem! Restul nu-L au!” Există

nouă sute de biserici denominaționale: nouă sute șaiszeci și nouă potrivit statisticilor făcute de ei. Nouă sute șaiszeci și nouă de biserici denominaționale diferite, fiecare dintre ele pretinzând că cealaltă este greșită și că ei singuri au calea cea bună. Dar aceasta reprezintă cu siguranță un sunet nesigur.

Dar cum sună: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci?” În legătură cu aceasta există vreo nesiguranță? Aceasta este calea de a face o evaluare corectă. Aceasta este calea prin care puteți afla unde este Adevărul. Înțelegeți? Voi spuneți: „Noi metodiștii o avem!” „Noi baptiștii o avem!” „Noi catolicii o avem.” „Noi prezbiterienii o avem!”, dar Isus este singurul care o are, pentru că El a spus: „Eu sunt Lumina, Calea, Adevărul și Viața”. Așadar, aveți nevoie de Hristos în voi.

În ce privește aceste denominațiuni, sunt diferite și dau un sunet care nu prezintă nici o garanție, pentru că orice este nesigur nu prezintă nici o garanție; orice este nesigur, nu prezintă încredere. Nu vă puteți baza doar pe faptul că v-ați alăturat unei biserici și să spuneți că aceasta este tot ce trebuie, pentru că fiecare dintre ele dau un sunet diferit. Așadar, unde veți merge? Ele nu fac decât să vă deruteze. Am spus aceasta de multe ori și o spun din nou în dimineața aceasta: cel mai rău loc care are nevoie de misionari este America. Ce este un păgân? Păgânul este un necredincios. În Africa, în Thailanda și în alte țări, îi avem pe păgânii băștinași care se închină la idoli. Noi îi numim păgâni pentru că se închină la idoli, dar ei nu știu nici care este mâna dreaptă sau mâna stângă; nu cunosc Abecedarul. Singurul lucru pe care-l știu este că există un Dumnezeu, de care le-a spus vrăciul, și că în ceea ce face el, este Dumnezeu. Ei știu doar să găsească ceva de mâncare și să mănânce. Aceasta este ceea ce numim noi „păgâni,” dar dacă îi aduci Adevărul nu este deloc greu să vorbești cu un asemenea om și să-l convingi. Cel mai greu este să vorbești cu păgânii educați din America, care au patru diplome de facultate și stau în spatele amvonului: niște necredincioși.

Voi le spuneți: „Ieri dimineață am avut un serviciu, iar Domnul a vindecat o femeie.”, dar ei răspuns imediat:

„Hmmm!” Acesta este un păgân, este doar un păgân educat, un necredincios.

Alaltăieri, am stat în mijlocul unui grup de oameni; unii dintre ei sunt în dimineața aceasta aici. Cred că erau cinci sau șase oameni și a fost adusă înăuntru o doamnă. Un bărbat a venit la ușă și mi-a zis:

„Frate Branham, nu-mi place să dau buzna așa, dar eram în trecere și voiam să-ți spunem...”

„Vino înăuntru,” i-am spus eu.

„Nu. Soția mea vrea să depună mărturie, să-ți spună ce s-a întâmplat.” Femeia era prietenă bună cu sora Mercier. Este mama fratelui Leo de aici, unul dintre frații noștri de aici, care se ocupă cu înregistrările.

În urmă cu opt sau zece ani, am fost undeva aici în est, și a venit pe platformă o femeie care dorea să ne rugăm pentru ea, iar Duhul Sfânt a spus: Ești doamna Cutare și Cutare și vii din cutare loc. Suferi de cutare și cutare boală.”

„Da, este adevărat,” a răspuns ea.

Apoi Duhul a spus: „Ai în California o prietenă dragă, care moare de cancer la rinichi.”

„Așa este, frate Branham”, a răspuns ea.

Vedeți? Acesta este Duhul Sfânt care descoperă tainele inimii. Ar trebui ca americanii să cadă cu fețele la pământ și să spună: „Dumnezeule!” Toți ar trebui să facă aceasta, dar, oh, ei sunt păgâni educați! Aceștia sunt oamenii cu care este cel mai greu să vorbești.

Vedeți? Un astfel de om este atât de deștept încât știe mai mult decât Dumnezeu, de aceea își hibridează porumbul, animalele și altele. Vedeți ce are el? Prin faptul că face aceasta, el involuează, dă înapoi crezând că face bine. Dar în realitate este o involuție a minții, a duhului.

Femeia aceea a spus: „Da, am o prietenă care este în California și moare de cancer la rinichi.”

„Scrie-i și spune-i: „Așa vorbește Domnul, tu nu vei muri, ci vei trăi!”

Femeia de afară era femeia aceea, și ea a spus: „Aceasta s-a întâmplat cu zece sau doisprezece ani în urmă. M-am făcut bine și de atunci sunt sănătoasă și nu s-a mai găsit nimic rău la acei rinichi. Am fost vindecată. După cinci ani am avut o tumoare care a crescut și a avut șaiszeci și opt de centimetri în diametru.” Era atât de mare încât nu se mai putea ridica de jos, iar dacă încerca s-o facă, nu avea echilibru. Ei au adus-o în această biserică și au așezat-o chiar aici. A fost adusă seara, după serviciul de rugăciune pe care îl avusesem în dimineața aceea.

Frații i-au spus că în seara aceea nu mă voi mai ruga pentru bolnavi pentru că am făcut-o deja în dimineața aceea, și nu voiau să pună prea multe poveri peste mine. După încheierea serviciului stăteam și vorbeam cu cineva, iar câțiva bărbați au luat-o pe femeie ca s-o ajute să ajungă acasă. Au pus-o pe scara autovehiculului în timp ce o pregăteau. Era acolo și fratele Taylor, unul dintre frații noștri scumpi din biserică, și cred că o ajuta și el pe femeie. Ești aici, frate Taylor? Unde ești? Da, este acolo în spate. Era acolo și o ajuta pe femeie, era chiar în spatele ei, iar tumoarea a căzut așa... Când am ieșit afară pe ușa din spate, am mers acolo, m-am uitat la ea și i-am zis: „Femeie, Domnul Isus te-a vindecat de cancerul la rinichi în urmă cu mulți ani și te-a vindecat și de tumoarea aceasta. Este Așa vorbește Domnul!” Nu am atins-o niciodată, nu am făcut nimic. M-am urcat doar în mașină și am mers mai departe.

Soțul ei mi-a zis: „Vrei să vii s-o vezi?”

„Da, sigur că vreau s-o văd. Spune-i să vină aici.”

„Nu, nu avem timp,” a răspuns el. „Trebuie să plecăm.” Atunci m-am dus eu.

Din mașină a coborât o femeie micuță, la fel de normală ca mine. Ea a avut un timp minunat acolo pe stradă: a fugit pe stradă în sus și-n jos, a vorbit în limbi și a strigat cât a putut de tare în fața prezbiterienilor. A avut un timp cu adevărat minunat. Poate unii dintre vecini s-au uitat și au zis:

„Cred că este cineva care a venit de la nebuni să se roage fratele Branham pentru ea.” Femeia aceea nu era de la nebuni, ci avea un timp minunat în Domnul. Ea mi-a zis:

„Privește, frate Branham,” apoi și-a desfăcut puțin haina. Era cât se poate de normală.

Femeia mi-a mai spus: „În primele două sau trei luni după ce mi-ai spus aceasta, am fost foarte rău. Medicul mi-a spus că nu va mai face nimic dacă nu-l las să încerce să scoată tumoarea afară. Cântărea...” Cât a spus, frate Taylor, în jur de paisprezece kilograme. (Fratele Taylor spune: „Da”). În jur de paisprezece kilograme; atât a fost estimată greutatea tumorii. Femeia a spus: „Apoi a început dintr-o dată: His, his, his!”

Oh, El Își ține Cuvântul! Așa este. Dacă doriți să-i scrieți femeii, avem adresa ei. I-a lăsat-o lui Leo, ca s-o salute pe mama lui din partea ei. S-a întâmplat că fratele s-a căsătorit cu o cunoștință de-a mea din Utica. Numele lui este Clyde Raines. Noi îi spunem Chisel. Ne-am jucat împreună când eram copii, iar acum locuiește aici sus în Utica și este funcționar public. Era în mașină și sora lui. Ei merg la biserica Campbellite și mă întreb ce impact a avut acest lucru asupra ei. Ea mi-a spus doar: „Billy, este minunat!” Eu o cunoșteam și am ieșit de câteva ori împreună când eram tineri. Era o fată drăguță. Cred că este de vârsta mea. Ea stătea acolo și

asculta mărturia. Cea care fusese vindecată era sora soțului ei.

Oh, fraților, în legătură cu aceasta nu există nici un fel de nesiguranță! Este adevărul, este Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta Îl face să fie adevărat. Orice este nesigur, nu prezintă nici o încredere. Astfel, dacă în timpul vieții voastre întâlniți pe cineva care nu este sigur că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, să nu-l luați în seamă, fiindcă voi puteți fi siguri. Voi știți aceasta chiar dacă El nu va face niciodată o altă minune în viața voastră, decât marea minune de a vă ierta păcatul. Aceasta este cea mai mare minune pe care a făcut-o Dumnezeu vreodată: iertarea păcatului ființei umane. Astfel, El a luat un om și l-a schimbat, a schimbat ființa lui interioară în așa fel încât în loc de lucrurile pe care le făcea odinioară: bea, fuma, juca jocuri de noroc și multe alte lucruri rele, s-a umplut de dragoste, a mers acasă la soția lui și la copii și i-a spus: „Scumpo, îmi pare rău pentru că m-am comportat așa.” Apoi își ia copiii în brațe și le spune: „Tati a cheltuit banii pe whisky, iar mama a fost plecată toată noaptea și v-a lăsat singuri. Nu voi mai face niciodată aceasta și Îl rog pe Dumnezeu să mă ierte.”

O asemenea mărturie este unul din cele mai mari lucruri care există. Toți cei de la Alcoolicii anonimi nu pot face o asemenea schimbare într-un om. Nu pot face niciodată așa ceva în sufletul unui om.

Priviți-o pe Rosella Griffit care stă acolo. Toți cei de la Alcoolicii anonimi din Chicago și patru din cele mai mari spitale au renunțat la ea. Dar o singură clipă pe platformă a schimbat-o total pe această fată sărmană care stătea acolo cu haina tăiată așa. Avea pe ea o haină de nurcă atunci când a adus-o mama ei aici. Era o fată deșteaptă. Își ascundea sticlele cu whisky în haină și se temeau că va cădea pe stradă și va îngheța până când o va găsi cineva. Ea scrie chiar acum o carte despre viața ei.

A venit aici pe platformă, iar Duhul Sfânt i-a spus: „Numele tău este Rosella Griffit.” Vedeți? Nu există nici un dubiu în legătură cu aceasta. „Ești alcoolică. Ai fost la Alcoolicii anonimi și în alte instituții, dar Așa vorbește Domnul: Acum s-a terminat!”

Apoi am spus: „Doamna aceea care stă acolo sus la balcon este partenera de dans a lui Fred Astaire.” Femeia a sărit imediat în picioare și a spus: „Așa este.” Și Duhul a continuat: „Ea este o alcoolică și o consumatoare de droguri, iar legea o caută chiar acum.”

Tatăl ei s-a ridicat și a spus: „Nu este adevărat! Neg așa ceva!” dar ea a spus:

„O clipă, tati! Omul acesta are dreptate.” Vedeți? Nu există nimic neclar în legătură cu aceasta.

„Așa vorbește Domnul: ești eliberată! Predă-te acum!” Acum ea este plecată cu soțul ei și predică Evanghelia. O, vai! Ce este aceasta? Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci. De ce să ascultăm de denominațiuni, când ele aduc nesiguranță în legătură cu lucrarea Lui? De ce să ascultăm de o biserică denominațională când Hristos este Același? Nu există nimic nesigur în legătură cu aceasta; El este întotdeauna sigur.

Biblia spune că orice este mort dă un anumit sunet. Un lucru mort, bisericile moarte pot da anumite sunete, dar dacă nu există o deosebire a acelu sunet, dacă nu există nici o cale ca să fim siguri...

Aici am niște texte despre soldați. Da. Când sunt antrenați, ei sunt antrenați să deosebească și sunetul goarnei. Ele sună în diferite situații, de exemplu, când este vorba de o retragere sau ca să-i anunțe ce trebuie să facă în continuare. Ei sunt antrenați să cunoască acel sunet. Dacă nu l-ar cunoaște, cum ar ști ce trebuie să facă? Așa este. Dar ei sunt antrenați să cunoască acel sunet și de fiecare dată când îl aud, știu care este însemnătatea lui.

După cum scriu istoricii, atunci când Titus a asediat zidurile Ierusalimului, le-a înconjurat cu oști, cu toți acei soldați antrenați. Când a stat sus pe munte, Isus a spus:

„Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.

... atunci cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți.

Cine va fi pe acoperișul casei să nu se coboare și să nu intre în casă, ca să-și ia ceva din ea.

Și cine va fi la câmp să nu se întoarcă să-și ia haina.

... Pentru că în zilele acelea va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost de la începutul lumii pe care a făcut-o Dumnezeu până azi și cum nici nu va mai fi vreodată.” (Marcu 13.14-19).

Priviți ce au spus bisericile denominaționale când l-au văzut pe Titus mășăluind acolo: „Vom merge în casa Domnului și ne vom ruga.” Dar era prea târziu! Acela era sunetul nesigur al preotului; acela era sunetul nesigur al bisericii. Dar cei care au fost antrenați de Vocea lui Isus, au fugit în munți cât au putut de repede și au fost singurii care au supraviețuit. „Părăsiți cetatea!” Cum ar fi știut ei că trebuie să fugă, dacă Isus nu le-ar fi spus și nu le-ar fi făcut acest antrenament, dacă nu le-ar fi dat acel sunet sigur?

Marele istoric Iosif a spus: „Singurii care au supraviețuit, au fost ucenicii lui Hristos care erau canibali.” Unul dintre istorici a spus că ei erau canibali. Astfel, el a zis:

„Ei l-au luat pe Omul acela numit Isus din Nazaret, pe care l-a crucificat Pilat, l-au furat trupul din mormânt, apoi s-au dus, l-au tăiat bucăți și l-au mâncat.” Spunea aceasta pentru că a înțeles greșit cuvintele Domnului referitoare la Cină. De fapt, ei au luat Cina: „Trupul Domnului,” așa cum facem și noi aici. Vedeți? Istoricii au mai spus: „... au fost singurii care au supraviețuit, pentru că au fugit afară din

oraș.” Ei au cunoscut sunetul. O, frate, fie ca Duhul Sfânt să intre în inimile noastre, în dimineața aceasta, să ne dea sunetul acelei bătăi a inimii, a Duhului Sfânt și a puterii Sale.

Numai cei care vor urma sunetul trâmbiței lui Dumnezeu vor putea supraviețui! Fie ca inimile noastre să fie pregătite pentru ceasul acela, ca să știm ce să facem.

„...noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.” (1Tesaloniceni 4.15). Toți ostașii Lui care au adormit de-a lungul epocilor, și în timpul acesta, se vor trezi când va răsună trâmbița... Deși dorm, aceasta nu-i va împiedica, pentru că sunetul trâmbiței îi va trezi. Ei sunt pregătiți. Dar cei nepregătiți nu vor cunoaște sunetul. Când va răsună sunetul venirii Domnului, scutură cerul și iadul. Cei care sunt în iad, care sunt pierduți, nu cunosc acel sunet și nu vor ști ce să facă, dar cei care dorm în Hristos, cunosc acel sunet sigur. Trâmbița Domnului va suna și nu va mai fi timp. Dimineața aceea, când cei salvați de pe pământ se vor aduna în casele lor, dincolo de cer, va fi veșnică, luminoasă și clară. O, când acel grup va fi chemat, vreau să fiu și eu acolo! Dacă numele voastre sunt scrise în Cartea Vieții Mielului, prin Sângele lui Isus Hristos, sunetul acela nu va fi nesigur pentru voi.

Noi auzim sunetul necazului venind, bombele atomice amenință de pretutindeni și între națiuni sunt neînțelegeri. De ce să ne facem griji cu privire la locul de muncă? De ce să ne gândim la locuințele noastre? De ce să ne îngrijorăm cu privire la ceva? Isus nu ne-a spus niciodată să ne îngrijorăm, ci ne-a zis: *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.”* (Luca 21.28). Aceasta este siguranța sunetului Evangheliei.

Când Îl vedem pe Duhul Sfânt venind în biserică, începând să descopere gândurile inimii și să facă aceste semne mari, știm că este întoarcerea Duhului Sfânt din timpul de seară, când Luminile strălucesc. Noi Îl vedem venind și făcând aceleași lucruri pe care le-a făcut înainte ca Sodoma să fie arsă; Îl vedem pe acel Înger care stătea cu spatele spre cort, cum S-a întors și a spus: *„De ce a râs Sara?”* care era

În cortul de la spatele Lui. Isus a spus: „Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.” (Luca 17.28-30). Ce este aceasta? Semnul venirii Domnului Isus.

„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

El va întoarce... inima copiilor spre părinții lor, El va întoarce inimile copiilor la credința originală, la Evanghelie, la puterea lui Dumnezeu, la adevăratul Duh Sfânt, la Hristos, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!” (Maleahi 4.5-6). Noi auzim trâmbița răsunând. O, vai! Ce este aceasta? Treziți-vă, sfinți ai Domnului... de ce dormiți când sfârșitul este aproape? Să ne pregătim pentru ultima chemare. Dacă sunetul este nesigur, cine se va pregăti pentru luptă? Dar el nu este nesigur.

Oamenii spun: „Despre ce se vorbește? Duhul Sfânt citește gândurile oamenilor și lucrurile pe care le fac ei?” Acesta este cu siguranță sunetul Evangheliei. Hristos a spus că așa va fi. Nu este ceva nesigur, ci este siguranța Evangheliei. Eu am trecut printr-o serie de adunări de opt zile, în care am vorbit despre aceste lucruri, pentru ca oamenii să știe că Biblia spune că aceste lucruri se vor întâmpla. Se vor ridica denominațiuni mari și toate vor forma o confederație a bisericilor, noi o avem deja, și vor face un chip al fiarei, ierarhia catolică. Ei vor face o icoană a fiarei. Noi avem deja această confederație și fiecare denominațiune este în ea. Acesta nu este un sunet nesigur, ci este adevărul, realitatea. Este un sunet sigur.

Oamenii spun: „Noi avem încredere în ONU.” Este la fel de vicleană ca Liga națiunilor, este același lucru. Imediat după primul război mondial am avut o Ligă a națiunilor. Spuneau că vor să stabilească ordinea în toată lumea, dar nu a mers. Ceea ce spune acum ONU este la fel de nesigur; ei nici nu știu ce să facă. Acela a fost momentul când Hruscirov și-a dat jos pantoful și a bătut cu el în masă. Dar ce bine a făcut prin aceasta? Totul este nesigur; numai nesiguranță. Este nesiguranța ONU. ONU este în ordine până unde poate merge, dar este prea târziu, deoarece există un singur sunet sigur, iar acesta este Evanghelia. Pregătiți-vă pentru luptă!

Ce luptă? Pentru venirea Domnului. Pregătiți-vă pentru luptă împotriva răului care îi asediază pe oameni din toate părțile; totul merge rău, viața în familie merge rău, ONU cade, națiunile se destramă, peste tot în jur sunt bombe atomice, familiile se despart, rata nașterilor scade, printre oameni sunt o mulțime de femei imorale, neîncredere, iar denominațiunile se agită degeaba. Ce vreți să faceți?

Fiți siguri și pregătiți-vă pentru luptă! Tot ce se difuzează la televizor este putred și la fel este radioul și presa; toate reclamele sunt despre țigări, trabucuri, whisky, băutură, femei îmbrăcare imoral, glume murdare, actorii de prost gust apar tot mai des în programele de televiziune, iar America este prinsă în cursă... ca și casa împăratului Belșatar, care era plină de veselie în seara aceea când a venit iureșul care a nimicit tot. Ei aveau o mare petrecere cu vin și dans, cu comedianți, dar deodată a apărut un ciot de mână care a scris pe perete.

Astăzi, când am crezut că sunteți cât se poate de asigurați, că avem cei mai buni oameni de știință și lumea cea mai bună, am constatat că suntem cu mult în urmă din punct de vedere militar. Ce s-a întâmplat cu SUA? Nu numai că există un scris de mână pe perete, ci și balistica rachetelor este scrisă pe cer, iar aceasta indică faptul că suntem cu mult în urmă; că suntem cu ani în urmă.

În zilele Babilonului, când a apărut acel scris de mână pe perete, a fost un singur om în toată împărăția care a putut să-l citească, pentru că avea darul tălmăcirii. Astfel, el l-a tălmăcit și a spus: „Ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor. Dumnezeu a trimis printre voi un grup de oameni, dar voi îi numiți Holly-rollers. Te-ai dus acolo și i-ai batjocorit, i-ai dat la moarte, i-ai înăbușit și ai luat idolii și dumnezeii tăi, te-ai închinat la ei și ai trăit în dezmăț! Iar acum te-ai dus și ai luat vasele din Templul Dumnezeului lor și le-ai folosit în glumele tale, ai râs de sfinții Mei, de predicatorul chel și ai făcut multe lucruri ca acestea. Dar Dumnezeu S-a săturat de toate acestea și ceasul osândirii tale este aici!” Națiunea care avea să-l cucerească aștepta chiar în clipa aceea la porți și la puțin timp după aceasta, au fost măcelăriți, iar femeile lor au fost necinstite și ucise. Gărzile lor, oștirea lor, totul a fost cucerit. Vedeți? „Ai fost pus în cântar și ai fost găsit ușor.”

Noi am fost înnebuniți după radio și televizor, după glume, murdării, lucruri necinstite, etc. până când Dumnezeu S-a săturat de toate acestea. Când Evanghelia, adevărata Evanghelie a Duhului Sfânt străbate națiunile dintr-o parte în alta, arătând siguranța existenței și a venirii lui Isus Hristos, arătând că timpul în care Dumnezeu scrie pe cerurile noastre: „Ai fost cântărit și găsit ușor!” este aici. Amin. Suntem într-o stare îngrozitoare. Ascultați sunetul sigur, nu pe cel nesigur al ONU! Da, domnilor. Chiar și zilele trecute când am avut alegeri, atunci când au numărat voturile lumii politice, au spus... „Avem o mașinărie, dar toți trebuie să fie cinstiți pentru că tot ce trebuie să faci este să tragi de o manetă, și ea îți votează alesul. Tragi în jos, se aude un clinchet scurt, și votează pentru alesul tău.”

Apoi s-a aflat că acest procedeu nu este sigur. Domnul Edgar Hoover a explicat aceasta, zilele trecute, la partidul democrat. Astfel, când au instalat mașinile acelea, s-a constatat că de fiecare dată când votau pentru domnul Nixon, votau și pentru domnul Kennedy. De ce nu fac nimic în legătură cu aceasta, dacă au văzut ce se întâmplă? De ce? Nu există nimic sigur. Da. Știți ce s-a întâmplat cu domnul Hoover. Vedeți, totul este nesigur. Nu puteți spune cine a fost ales de fapt. Kennedy a fost declarat învingător, dar nu știm dacă a fost ales într-adevăr sau nu. Eu nu sunt politician și nu știu nimic despre politică, dar știu ce este bine și ce este greșit. Am atâta judecată încât să văd ce se află în fața noastră. FBI-ul a dovedit că mașinile au fost setate să voteze așa, și nu partidul lui Nixon a făcut aceasta, ci cel al lui Kennedy. De ce? Așa trebuia să fie.

Nimic din lumea aceasta nu poate rezista în afară de Împărăția lui Dumnezeu, pentru că fiecare împărăție este pusă în cântar, cântărită și găsită ușoară. De ce este aceasta? Cu câțiva ani în urmă, era aici un copac bătrân unde obișnuiam să merg și să mă așez. Îl priveam și mă gândeam: „Dacă voi trăi, când voi fi bătrân voi veni și voi sta sub el.” Dar acum a mai rămas doar o buturugă. Îmi amintesc că-l priveam pe tatăl meu. Avea brațele scurte și doar șaiszeci și opt de kilograme, dar era un bărbat puternic. El a lucrat la pădure și tăia lemne. Domnul Coots mi-a spus că l-a văzut cum încărca singur patru sute treizeci de kilograme de unul singur; era un bărbat cu adevărat puternic. L-am văzut suflecându-și mânecile ca să se spele; l-am văzut în oglinda spartă pe care o pune în acel măr. Poate că unii dintre voi, cei din Indiana, nu știți cum trăiam noi acolo. Aveam o cadă veche pusă lângă pompa de apă de afară. Mama a luat un sac de pânză și a făcut din el un prosop, l-

a decorat puțin, a tras afară din el niște ațe și i-a făcut ceva ornamente la capete. Astfel, ea ne curăța și ne freca cu prosopul acela din sac aspru, până mergea jos toată murdăria. Tata, venea, își sufleca mânecile și se spăla. Oh, ce mușchi avea! Când îl vedeam, mă gândeam: „Este atât de puternic că va trăi cinci sute de ani!” Dar știți ce? A murit la cincizeci și doi de ani. De ce? Pentru că „*noi nu avem aici o cetate stătătoare.*”

Am fost la Roma, prin locurile unde au stat marii Cezari, pe străzile pe care au umblat cu mulțimea lor mare, cu pompa, gloria lor și tot ce au avut. Știți unde puteți găsi împărăția lor? La șase metri sub pământ. Două mii de ani au îngropat-o. Am fost la Cairo, în Egipt, unde au stat odinioară marii faraoni, cei care au prigonit poporul lui Dumnezeu, l-au asuprit și l-au înrobit. Ruinele regatului lor se pot găsi la șase sau la nouă metri sub pământ. Am fost la Londra, în Anglia, unde au locuit marile dinastii regale, dar și ruinele lor sunt îngropate sub pământ. Ce este aceasta? „*Noi nu avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.*” (Evrei 13.14). De ce avem aceste împărății? Ca să ne vorbească despre Împărăția care este veșnică. De ce este un copac frumos? Așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu, iar atunci copacul acela va trăi veșnic. Aceea este o Împărăție viitoare, fiindcă Biblia spune: „*Noi nu avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.*” Acolo, Dumnezeu a pregătit pentru noi o Împărăție care nu poate fi dărâmată. Tot ce este pe pământ poate fi clintit și va trece; totul decade, deoarece trăim într-o lumea care moare. Totul moare: copacii mor, iarba moare, florile mor, orașele pier; lumea este pe moarte, voi muriți, totul moare; eu mor, totul moare.

În aer există radiații și alte chimicale. Când privesc podul de aici, îmi amintesc momentul în care a fost dărâmat cel vechi, în urmă cu douăzeci și doi de ani. Atunci am văzut oameni care își vor pierde viețile în timpul construirii lui. Când au construit noul pod, mama a vrut să mă ducă la medic deoarece credea că am crize nervoase. Eu i-am spus: „Am văzut podul acela căzând și i-am numărat pe bărbații care au murit.” Douăzeci și doi de ani mai târziu, podul a fost refăcut și au murit exact numărul de bărbați spus de mine. Nu mai știu exact, dar cred că au fost șaisprezece. Când au pus acele grinzi mari, au spus: „Podul acesta va dăinui pentru totdeauna.” L-au vopsit de trei sau de patru ori, dar ruginește chiar acum. De ce? Din pricina razelor din aer.

Vedem o fată tânără și frumoasă, de șaisprezece ani, care stă în biserică, mestecă gumă, merge afară cu hainele scurtate și modificate puțin pentru că vrea să arate sexy, ca să flirteze, dar este nevoie doar de câteva apusuri ale soarelui, și va fi bătrână și ridată, iar pielea va curge pe ea. Băiatul cu care a flirtat prin faptul că a lăsat ca acel duh să vină peste ea să o controleze, uitând de morală, va trebui să dea socoteală în ziua judecății pentru că a comis adulter.

„Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui.” (Matei 5.28). Nu a realizat că nu este altceva decât țărână și că se va întoarce în țărână, pentru că *„țărână ești și în țărână te vei întoarce.”* (Geneza 3.19). Ce este aceasta? Dacă ea ar putea realiza acest lucru și să se oprească, pentru că este un sunet nesigur. La televizor caută și caută, și la fel face la școală: caută și caută, încercând să imite pe cineva. Nu faceți niciodată din acestea un exemplu pentru voi, ci priviți la Dumnezeu! Oh, aceste sunete nesigure! Cum a venit acest timp al nesiguranței! Dacă am avea timp să profităm de el! Le văd pe surori punând Scriptura jos.

Haideți să citim puțin din 2Timotei capitolul 3.1-5. Vă rog să ascultați cu atenție pentru că acestea sunt cuvintele Duhului:

„Să știți că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.”

Cel ce spunea aceste cuvinte cu două mii de ani în urmă, în anul 66 d.Hr., este același Duh Sfânt pe care-L auziți vorbind în dimineața aceasta aici, în biserică.

„Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie...”

Priviți la această zi! Dacă le vorbiți de sfințenie, oamenii vă numesc „holly-roller”. Priviți la copii, la ceea ce fac ei. Peste tot se vorbește despre „delicvența juvenilă,” dar vreau să vă spun ceva, părinților. Nu sunt de acord cu voi, pentru că nu este

„delicvență juvenilă”, ci este delicvență paternală, delicvența părinților. Înțelegeți? Acesta este adevărul.

Unii dintre voi vorbiți despre aceste mame din Kentucky, la cât de analfabet a fost statul Kentucky. Spuneți că acele mame poartă încă bonete de soare, spuneți că sunt analfabete și că nu știu Abecedarul. Poate că ele nu sunt atât de elegante, dar vă spun că dacă una din fiicele lor ar veni acasă noaptea, așa cum vin fetele voastre, cu hainele răvășite pe ea, cu ruj pe toată fața, cu părul dezordonat, nu o va întreba: „Te-ai distrat bine, dragă?” ci ar lua o nua sau ceva, iar fata aceea ar ști că a fost ultima dată când a ieșit din casă. Apoi spuneți că aceasta este „analfabetism”.

„...fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine...” Ei îi urăsc pe oamenii care încearcă să trăiască cuviincios. Vedeți?

„...vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu...” Cheltuiesc milioane de dolari ca să meargă la meciuri sau ceva de felul acesta, sau undeva unde vine un star de cinema și face ceva, cum se întâmpla la vechiul circ roman cu mulți ani în urmă. Dar când vine vorba să meargă peste drum la o adunare a Duhului Sfânt, stau și râd pe verandă.

Voi spuneți: „Frate Branham, aceia sunt comuniști!” Să citim versetul următor și vom vedea despre cine este vorba:

„...având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.” Care putere o tăgăduiesc? Puterea lui Dumnezeu. Având o formă de evlavie dar tăgăduind puterea lui Dumnezeu: merg la biserică și aparțin la o anumită denominațiune, dar neagă existența Duhului Sfânt care este în biserică și face aceleași lucrări ca la început. O, vai! Vedeți cum este acest blestem denominațional? Sper să nu vă supărați pe mine, ci nădăjduiesc să intrați în Lumina pe care v-o aduc. Vedeți? Observați cum scrie: „...având doar o formă de

evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.” Și ce îi spune El bisericii? „Depărtează-te de oamenii aceștia.” Ieși afară! Așa este.

Să mai citim încă un verset sau două. Ascultați, să vedem cum este acest soi de oameni. Să vedem dacă este un sunet nesigur sau nu.

„Sunt printre ei unii care se vâra prin case și momesc pe femeile ușurate, îngreuiate de păcate și frământate de felurite pofte,

care învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevărului.” (v. 6-7).

Ce este Adevărul? Isus Hristos este Adevărul. El a spus: *„Eu sunt Adevărul.”* (Ioan 14.6). Pilat L-a întrebat: *„Ce este adevărul?”* (Ioan 18.38). *„Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.”*

Femeilor, care aveți tot felul de asociații ale femeilor, unde faceți pături, vă adunați împreună, spuneți glume, organizați cine și alte evenimente pentru a-l plăti pe păstor, dar nu puteți ajunge la cunoștința lui Isus Hristos care trăiește și astăzi în puterea învierii Sale și a Duhului Sfânt. Vedeți? Nu puteți ajunge niciodată acolo.

„...momesc pe femeile ușurate...” Aici nu le vorbește surorilor, ci spune: *„...femeile ușurate, îngreuiate de păcate...”* Voi știți mai bine la ce se referă, de aceea sunt bucuros pentru voi, surorilor. Cât de nesigur este sunetul unei denominațiuni formale! Cât de nesigur este sunetul bisericii de astăzi! Cine știe ce să facă? Lăsați-mă să vă arăt biserica de astăzi. Există un război rece care își face prezența pretutindeni; pretutindeni sunt probleme, iar oamenii fug la biserică, dar nu pot găsi nici un răspuns. În seara de Crăciun voi predica mesajul: *„Nici un răspuns pentru Steaua apărută în Est.”* Războiul este aici, dar ei nu au nici un răspuns. Nu știu ce să spună. De ce? Pentru că singurul lucru pe care pot să-l spună este: *„La facultate am învățat așa și așa...”* Dar Biserica aceasta nu depinde

de ceea ce au făcut ei la facultate, ci de Duhul Sfânt care trăiește în ea, o conduce și o ghidează, arătând mai dinainte lucrurile care vor veni, așa cum a făcut-o și în zilele lui Titus; avertizând poporul cu privire la nenorocirea care vine, ca să poată scăpa.

„Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.”

Mai există ceva atunci? Vă întreb. Nu vreau să vă țin prea mult în dimineața aceasta, dar există ceva care este sigur? Dacă v-am spus atât de multe lucruri care sunt nesigure, există ceva care este sigur? Există siguranță în legătură cu ceva? Cu siguranță că există, și sunt atât de mulțumitor pentru aceasta! Există ceva care este sigur? Vă spun eu ce este sigur: Evanghelia lui Isus Hristos. Dacă doriți să vă notați, nu voi mai răsfoi paginile cu voi, dar voi puteți deschide Biblia la Matei 24.35, unde Isus vorbește despre zilele noastre și ce se va întâmpla.

În Matei 24.35, El a spus: *„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.”* Acesta este sigur, nu-i așa? Acesta este unul din lucrurile sigure: Cuvântul lui Dumnezeu. Vă spun ceva: Vedem că noi nu putem zidi pe o biserică și nu putem zidi pe națiunea noastră... este prea nesigur, dar există un lucru care este sigur, iar acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Cu siguranță veți fi nevoiți să zidiți pe Acesta.

Cineva a spus: „Taxele au fost un lucru sigur!” Nu, domnule, taxele nu sunt prea sigure. Domnul poate veni oricând și atunci totul se va schimba.

Alții au spus: „Moartea este sigură!” Nu, domnilor, moartea nu este sigură! Va veni răpirea, iar atunci nu va mai fi moarte. Moartea nu este prea sigură. Nu, nu! Nu în aceste zile. A fost sigură cu mulți ani în urmă, dar acum nu mai este. Eu cunosc un om care a umblat cu Dumnezeu ca să ne arate un exemplu, iar într-o zi s-a săturat de umblat pe pământ, așa că a pășit în Lumina adevărată pe care o avea și a mers sus, Acasă cu Dumnezeu. Vedeți? Știe cineva cine a fost acest bărbat? (Adunarea spune: „Enoh”). Enoh. Ce a fost el? Un model pentru biserica de astăzi. Noe, pe

care l-am avut în lecția de săptămâna trecută, este un simbol pentru Israelul care va fi trecut dincolo, care va fi pe Muntele schimbării la față, în Palestina.

Când Noe și-a dat seama că a dispărut Enoh, s-a gândit: „Ce s-a ales de Enoh? Unde a plecat? Ce s-a întâmplat cu el?” Noe era nepotul lui Enoh și s-a întrebat: „Oare unde este? Ce s-a întâmplat cu el că nu-l mai găsim?” Noe a început să construiască arca, fiindcă știa că timpul era acolo, iar acum, când Biserica este luată sus, oamenii vor spune: „Am chemat poliția, am dat telefoane în toate părțile. Stătea la masă și a dispărut dintr-o dată; nu știu ce s-a întâmplat cu ea.” Dar nu va fi dispărută doar ea, pentru că poliția va spune: „În dimineața aceasta am avut cinci sute de apeluri.” Ce s-a întâmplat? Pentru neamuri totul s-a terminat în clipa aceea. Așa este. Cuvântul lui Dumnezeu este sigur. *„Cerul și pământul vor trece...”* Voi spuneți: „Cerul?” Da. Ioan a spus în Apocalipsa 21.1: *„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.”* Și în continuare a spus: *„...am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.”* (v. 2). Oh, acolo doresc să fiu! Dumnezeu să mă ajute să fiu acolo în ziua aceea. În ordine. Făgăduința lui Dumnezeu este sigură; noi vedem aceasta.

Să luăm un text din Scriptură, să facem o scurtă călătorie și să ne întoarcem puțin în urmă, ca să vedem ce au crezut în zilele trecute și cum au biruit prin faptul că au crezut că Cuvântul lui Dumnezeu este un sunet sigur.

Să ne întoarcem la începutul Bibliei și să luăm două sau trei personaje. Peste cincisprezece minute, vom fi gata pentru rândul de rugăciune. Să ne întoarcem în Geneza și să-l luăm pe fratele Noe. Noi am văzut că în zilele lui Noe au existat multe sunete.

Unul dintre ele a fost Glasul lui Dumnezeu pe care l-a auzit Noe atunci când a spus: „Va ploua!” Ascultați! De obicei, Dumnezeu vă spune ceva ce este absurd pentru lume, și o face ca să încurce lumea. Ei sunt confuzi în mintea lor și spun: „Oh, sunt doar un grup de holly-rollers! Nu-mi spuneți că Dumnezeu, Dumnezeul

cel sfânt trăiește într-un grup ca acesta!” Același lucru l-au spus și Balac și Balaam atunci când au privit jos, în vale, și au văzut Israelul. „Au făcut ce este mai rău,” au zis ei, dar nu au văzut Stânca lovită și nici șarpele de aramă; nu au văzut semnele și minunile, vindecările și nici celelalte lucruri care s-au petrecut în tabără. Firește, ei erau la fel, dar Dumnezeu face lucruri atât de simple! Dumnezeu Se descoperă în simplitate. Acest lucru pare ciudat, dar îl vom vedea privind câteva exemple.

Priviți-l pe Noe! Biblia spune că în zilele lui Noe nu plouase niciodată din cer, ci Dumnezeu uda tot pământul. Nu plouase niciodată și totuși aici avem un fanatic care construiește o barcă mare și lungă cât două bulevarde. O barcă să plutească, unde? Pe ce? Pentru că nu era nici o apă. Singura apă de pe pământ, și cea mai mare, erau izvoarele.

„De ce construiește el această barcă mare și o astupă cu rășină pe dinăuntru și pe dinafară?” Apoi l-au întrebat:

„De unde va veni apa, Noe?”

„De sus.”

„Păi, eu sunt om de știință și pot dovedi că nu există apă sus. Dacă ar fi, aș veni chiar acum acolo, la tine, dar nu există nici măcar un strop de apă acolo sus. Pot să-ți dovedesc științific aceasta.” Dar Noe a zis:

„Știi, Dumnezeu poate pune apă acolo sus. El a spus că va ploua de sus și aceasta este tot: va ploua de sus!”

„Și ce faci, Noe?”

„Mă pregătesc pentru aceasta. Înțelegeți? Mă pregătesc.”

Vedeți, știința dădea un sunet. Ea a spus: „Grupul acela de holly-rollers de pe deal este nebun! Nu sunt normali! Ce fac cu barca pe care o construiesc? Dacă am lua toate izvoarele din lume și le-am pune împreună, nu ne-ar ajunge nici să udăm barca aceea! Totuși, ei spun: „Va pluti, iar apa va veni de sus!” Dar indiferent cât de prostesc părea pentru știință, Noe a ascultat sunetul sigur venit de la Dumnezeu, care a spus: „Voi distruge lumea cu apă,” pentru că nu era nimic nesigur în legătură cu aceasta. Pentru ceilalți suna nesigur, dar era Cuvântul lui Dumnezeu, indiferent cât de absurd părea.

Tot Dumnezeu a spus: „*Eu sunt Domnul care te vindecă!*”, și nu este nimic nesigur în legătură cu aceasta. Credeți aceasta. Dumnezeu a spus: „Îl voi da pe Duhul Sfânt care vine, tuturor celor care Îl doresc.” Nu este nimic nesigur în legătură cu aceasta. Voi spuneți: „Sunt un bețiv,” „sunt o prostituată.” Nu-mi pasă ce sunteți, pentru că El a spus: „Pe cel ce vrea, lăsați-l să vină.” Nu este nimic nesigur aici. Eu prefer ca El să spună aceasta, decât să spună: „Dacă William Branham va veni în anul 1960, îi voi da râurile Apei Vieții.” Aceasta ar fi bine, s-ar părea că mi se adresează mie, dar ar putea fi doi William Branham, și nu aș ști dacă este pentru mine sau pentru celălalt. Dar când El a spus: „Oricine”, știu că se referă la mine, pentru că eu am vrut să vin. Înțelegeți? Vedeți, Cuvântul lui Dumnezeu este sigur, dar lumea de afară, lumea științifică sună foarte nesigur.

Fiți atenți! Noaptea avem luna și stelele și avem atmosfera. Oamenii din zilele lui Noe au fost mult mai deștepți decât oamenii din zilele noastre. Astfel, au construit Sfinxul. Îl putem construi și noi astăzi? Pentru o singură labă, le-ar trebui șaisprezece platforme să-l pună acolo, să așeze acele blocuri mari de piatră. Îl putem construi? În zilele acelea au construit piramidele. Un singur bloc de piatră cântărește mii de tone. În toată lumea, noi nu avem nimic cu care să putem construi așa ceva. Nu avem nici o putere, nici o mașinărie care să facă aceasta. Totul este atât de perfect asamblat încât nu există nici o urmă de mortar; au tăiat blocurile de piatră aici pe pământ și le-au ridicat cumva pe unele peste altele încât nici măcar o lamă de ras nu poate fi introdusă între ele. Au fost mai deștepți decât noi. Aveau cunoștințe medicale și dețineau substanțe cu ajutorul cărora puteau să

facă o mumie. Noi nu putem face așa ceva astăzi. Nu putem lua un trup omenesc și să-l mumificăm; nu știm ce trebuie să punem în el încât să-l păstreze ca și cum ar fi viu. Ei aveau o substanță pe care o puneau în haine; dar noi nu deținem așa ceva. Există o mulțime de lucruri pe care ei le făceau în vremea aceea, dar noi nu putem.

Nu demult, ei au găsit un sistem hidraulic modern, chiar aici în Mexic, care a fost scufundat în zilele potopului; un sistem hidraulic cu mult mai inteligent făcut decât cele pe care le avem noi. Vedeți? „Cum a fost în zilele lui Noe,” oameni deștepți ca aceia, „*aidoma va fi și la venirea Fiului omului,*” o altă generație inteligentă. Ce inteligenți erau acei oameni! Probabil aveau o știință mai mare și puteau măsura distanța dintre stele. Erau atât de inteligenți, încât din punct de vedere geografic au pus o piramidă chiar în centrul Pământului, așa că oriunde s-ar afla soarele, ea nu are niciodată umbră în jurul ei; dimineața, la amiază sau seara, nu există nici o umbră în jurul ei. Vedeți? Eu am fost acolo și am văzut.

Observați lucrurile pe care le-au făcut și puterea pe care o aveau. Vă puteți imagina? Nu a plouat niciodată și în ceruri nu era nimic care să provoace ploaia. Atunci cum era posibil ca Noe să transmită un asemenea mesaj? Omenește nu putea. Dar așa cum a stat Noe în ușa arcei și a avertizat oamenii în legătură cu nimicirea care urma să vină, așa stă și un predicator al Evangheliei, care este născut din nou, în Ușa care este Isus Hristos, înfășurat în Duhul Sfânt, și-i avertizează pe oameni cu privire la nimicirea care va veni. Acest lucru este atât de sigur pe cât a fost de sigur și în zilele lui Noe; fiindcă noi stăm acum exact cum a stat el atunci. Cum a fost posibil ca Noe să spună: „Ploaia va veni de acolo!”? Dar vedeți voi, Dumnezeu știa cum să aducă ploaia chiar de acolo. Poate El a provocat un cutremur, sau cineva a avut puterea atomică și a provocat o explozie undeva, pe pământ, ceea ce a deviat Pământul, l-a aruncat afară de pe orbită, ceea ce face ca și acum să fie într-o parte. Când au făcut aceasta, căldura și răceala Pământului; apropierea și depărtarea lui de Soare, a dus la apariția norilor.

El este leHoVaH Jireh, și poate aduce orice spune Cuvântul Său. El își poate face singur o Biserică, nu are nevoie de mine și nu are nevoie nici de voi. Nu, El nu are nevoie de nimeni. El Se îngrijește de toate. Aveți grijă, pentru că vă poate lua

altcineva locul; fiți atenți să nu vă ia cineva cununa! El nu are nevoie de noi, dar noi avem nevoie de El. Dacă ați trăit cândva, trebuie să-L aveți pe El, pentru că El este singurul, așa cum a spus Petru când Isus le-a zis: „Voi nu vă duceți?” Vedeți? Când le-a vindecat bolnavii, toți spuneau despre El că era un Om mare; când era urmat de semne și minuni, era un Om mare, dar ce s-a întâmplat când a început să le spună adevărul? Atunci s-au îndepărtat de El și L-au numit fanatic. Vedeți? Și în situația aceea, El s-a întors spre apostoli și i-a întrebat: „Voi nu vă duceți?” Atunci Petru l-a spus: „Unde să mergem, Doamne? Unde am putea merge? Noi suntem siguri că la Tine sunt cuvintele Vieții veșnice.” Vedeți, nu există nesiguranță în legătură cu aceasta. „Suntem siguri că Tu ești Acela, de aceea nu suntem clătinați de fiecare vânt de învățătură care vine. Știm că ai cuvintele Vieții veșnice pentru că nici un om nu poate face lucrurile pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” Așa este. Nicodim a făcut aceeași remarcă atunci când a vorbit cu El.

Sunetul pe care l-a ascultat Noe era nesigur? Nu, domnilor. Era sigur. Dumnezeu a trimis apa, așa cum a spus, și am avut o nimicire prin potop, întreaga lume veche a fost distrusă. De ce? Pentru că așa a spus Cuvântul lui Dumnezeu. Știința s-a înecat și a pierit. Vedeți? Ceea ce l-a salvat pe Noe, i-a ucis pe criticii lui. Știați aceasta? Noe nu putea fi salvat dacă nu venea potopul. Arca a plutit pe apă. Ceea ce a făcut arca să plutească, i-a înecat pe necredincioși. Același Duh Sfânt de astăzi, pe seama Căruia se amuză oamenii, va salva Biserica și îi va condamna pe critici: este același lucru, același lucru. Ceea ce-l salvează pe credincios, îl condamnă pe necredincios. Așa este. Aveți credință în Cuvântul lui Dumnezeu! Pe El puteți să vă odihniți și să știți că este sigur. Ceea ce spune Dumnezeu este sigur. Doar credeți!

Să luăm un alt exemplu: pe Moise. Moise a încercat să elibereze Israelul prin programe educaționale și militare, deoarece știa că fusese născut pentru a face aceasta. Era timpul să facă acest lucru, dar a încercat în felul lui, prin educația lui, a format o opoziție mare și i-a dat o poziție militară, însă a eșuat.

Acum ascultați cu atenție!

Dar într-o zi, Dumnezeu l-a apucat printr-un rug aprins. Priviți cât de neînțeleas a procedat Dumnezeu cu omul acesta. L-a dus sus la rugul acela care nu se mistuia și a vorbit cu el. Dumnezeu nu mai vorbise niciodată cu el până atunci; el doar citise despre aceasta în manuscrise. Așadar, Dumnezeu a vorbit cu el. De aceea Moise știa despre ce vorbește; Dumnezeu vorbise cu el; de aceea știa ce să facă, pentru că îi spusese Dumnezeu. Înțelegeți? Moise a fost un învățat educat și șlefuit și avea pregătire militară.

Astfel, s-a gândit: „Cu toată educația mea, pentru că am o diplomă de doctorat și multe studii, cu siguranță voi ști cum să fac aceasta pentru că sunt capul Egiptului.” Mie nu-mi pasă al cui cap ești tu! Nu-ți ajută la nimic! Când este vorba de Dumnezeu, aceste pretenții sunt nebunie, pentru că tot ce știi tu, nu are nici o valoare pentru Dumnezeu, nu este nimic. Înțelegeți? El a spus: „...cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.” (Isaia 55.9). Vedeți? La rândul său, Pavel a spus: „...când am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită... pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.” (1Corinteni 2.1+5). Pavel ar fi putut face aceasta pentru că era un om educat, dar el a spus: „Aș putea face aceasta, dar atunci v-ați odihni credința pe filozofia unui om.” De aceea: „învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere,

pentru ca credința voastră să fie întemeiată... pe puterea lui Dumnezeu.” (v. 4-5). Iată! Pentru că unul este un sunet nesigur, pe când celălalt este un sunet sigur. Acest lucru este cu siguranță adevărat.

Moise și-a încercat etica printr-un sunet nesigur, pentru că educația lui nu era sigură. Dar într-o zi a auzit un sunet sigur. Oh, acum mă simt religios! Da, el a auzit un sunet sigur, pentru că a văzut acea Lumină în rugul care nu se mistuia, iar Glasul i-a spus: „...scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.” Și a mai spus: „...am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui, și am venit să-Mi împlinesc Cuvântul.” Amin. Aici nu este nimic nesigur. „Mi-am adus aminte de făgăduința pe care le-am făcut-o lui Avraam,

Isaac, Iacov și ceilalți. Eu nu-Mi uit făgăduințele. Am auzit strigătele poporului Meu și a sosit vremea izbăvirii, de aceea te trimit acolo, Moise!”

„Cum aș putea să mă întorc acolo?” a întrebat Moise.

Ascultați! „Eu voi fi cu tine negreșit.” Aici nu este nimic nesigur.

„Voi fi cu tine, așa cum am fost cu Moise!” Înțelegeți? „Voi fi cu tine!” Nu este nimic nesigur în legătură cu aceasta. „Voi fi cu tine!” Aceasta i-a spus și lui Iosua câțiva ani mai târziu. „*Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise.*” (Iosua 1.5).

„Cum voi cuceri acele ziduri mari?”

„Nu trebuie să te gândești la aceasta, pentru că *Eu voi fi cu tine cum am fost cu Moise. Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau, cum am spus lui Moise. Du-te mai departe!*” Vedeți? „*Nimeni nu va putea să stea împotriva ta cât vei trăi.*” (v. 3+5). Nimic nesigur în legătură cu aceasta. „Voi fi cu tine! Voi fi cu tine negreșit,” i-a spus Dumnezeu lui Moise. Vreau să observați că atunci când un om aude Glasul lui Dumnezeu, Îl aude personal...

Voi spuneți: „Păi, trebuie să vină Dumnezeu să mă întâlnească.” Da, domnilor, aș putea să stau aici și să predic până când aș cădea mort la amvon, zece, douăzeci, treizeci, patruzeci de ani de acum încolo și nu veți auzi nimic până când Dumnezeu nu vă descoperă Cuvântul Său personal. Puteți sta chiar aici, pe locurile voastre. Nu trebuie să fiți lângă un rug aprins. Poate sunteți mai aproape decât vă puteți închipui. Stați acolo și lăsați-L pe Dumnezeu să vorbească cu voi în Cuvânt.

„Trebuie să renunț la felul meu de viață; trebuie să trăiesc corect și drept.” Acesta este Dumnezeu; este Dumnezeu care vi se face cunoscut în Cuvântul Său.

„Trebuie să-mi îndrept viața înaintea lui Dumnezeu.” Acesta este Dumnezeu; sigur este Dumnezeu.

„Într-o zi voi muri.” Cu siguranță vei muri.

„Și trebuie să dau socoteală la judecată.” Cu siguranță vei da. Unde este judecata voastră? Acolo la tron unde nu va mai fi milă, sau aici la tronul îndurării unde mai puteți primi milă? Voi faceți alegerea. Este la fel ca în grădina Eden: alegeți Pomul Vieții sau pe cel al morții? Dacă tot amânați să luați poziție, veți muri, de aceea, profitați de șansa voastră acum și veți trăi. Acum, voi sunteți judecătorul, dar atunci va fi El. Acum judecați voi și decideți dacă primiți șansa care vi se dă sau nu, dar atunci va judeca El și va decide dacă primiți Viață sau nu. Așadar voi trebuie să decideți ce faceți; este alegerea voastră. Asemenea lui Adam și Evei, fiecare om are dreptul să aleagă între binele și răul care stă în fața lui.

„Voi fi cu tine negreșit!” Dar voi ziceți: „Cum să-i spun șefului meu că am fost salvat și umplut cu Duhul Sfânt?”

„Voi fi cu tine negreșit!” „Cum îi voi spune soțului meu că nu voi mai fi rea? Cum voi putea face aceasta?”

„Voi fi cu tine negreșit!” „Cum îi voi spune soției mele că am trăit greșit și că am procedat greșit? Cum să fac aceasta? Cum voi putea să-mi mai ridic capul în fața familiei când vor ști că am înjurat și că am făcut lucrurile pe care le-am făcut? Cum voi putea merge acum în fața lor și să le spun: „Sunt creștin”?”

„Voi fi cu tine negreșit,” a spus Dumnezeu. „Vă voi face să fiți ceea ce n-ați gândit niciodată că ar fi posibil.”

Priviți la Moise, cât de diferit l-a făcut să acționeze. Priviți ce a făcut bărbatul acela

de optzeci de ani... Voi spuneți: „Frate Branham, ajung la vârsta a doua, îmbătrânesc.” Nu-mi pasă cât de bătrâni sunteți, aceasta nu are nici o legătură. Ziua în care Dumnezeu vă liniștește îndeajuns încât să vă poată vorbi și voi să puteți auzi Cuvântul Lui, este ziua în care El vorbește cu voi, indiferent ce vârstă aveți.

„Cum voi putea face aceasta atunci, frate Branham?” Priviți-l pe Moise care avea optzeci de ani. Egiptul cucerise toată lumea, dețineau toate secretele militare și aveau totul în mâinile lor; dar Moise și-a urcat soția pe un măgar bătrân, l-a pus pe Gherșom în brațele ei, și a pornit cu toiagul lui strâmb în mână, cu barba albă atârând în jos și cu capul pleșug, să-l cucerească. Vedeți? Moise mergea înaintea bătrânului său măgar, și în timp ce-l trăgea după el, zicea: „Glorie lui Dumnezeu! Lăudat să fie Domnul!”

Cineva l-a întrebat: „Unde te duci, Moise?”

„Mă duc să cuceresc Egiptul!” Ce ridicol! Dar când un om vorbește cu Dumnezeu, are Glasul și Cuvântul lui Dumnezeu în el... *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”* (Ioan 15.7). Vedeți, aici nu este nimic nesigur: „ni se va da”. Așa este. Nu este nimic nesigur. Poate Moise i-a zis Domnului: „Cum voi face aceasta? Va fi invazia unui singur om? Cum voi putea eu, un bătrân de optzeci de ani, să merg acolo, să mă confrunt cu acea oștire de milioane de oameni și s-o biruiesc?”

„Voi fi cu tine negreșit.” Aceasta era tot ce trebuia să știe Moise. Și ce a făcut? S-a dus acolo jos și a cucerit Egiptul. De ce? Pentru că a fost convins că Sunetul pe care l-a auzit a fost sigur. Dar și Sunetul pe care-l auziți voi în dimineața aceasta este sigur, pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu.

Cum au știut cei trei tineri care au fost aruncați în cuptorul aprins că vor birui? Ei au spus: „Dumnezeul nostru este în stare să ne scape.” Ei știau că El a făcut-o și înainte. „El este în stare să ne scape din cuptorul încins. Suntem siguri că El o

poate face.” Nu există nici o nesiguranță în legătură cu aceasta. „Noi cunoaștem voia Lui și nu ne vom închina înaintea chipului tău!” Vedeți?

„Nu vom merge la petrecerea aceea, nu vom fuma țigări, nu vom bea lichior; nu vom spune minciuni; nu vom comite adulter; nu vom mai avea ieșiri necontrolate față de soțiile noastre sau față de soții noștri. Suntem siguri că Dumnezeu ne poate izbăvi din toate acestea.”

„Dacă faceți aceasta vă dăm afară și nu mai jucați bunco. Vă vor da afară de la petrecerile doamnelor și vă vor lua carnetul de membru.”

„Nu-mi pasă ce vor face, pentru că Dumnezeu poate să mă izbăvească.”

„Știi ce vor face ele? Îți vor spune că ești de modă veche pentru că ți-ai lăsat părul să crească, porți hainele acelea lungi și te porți ca o doamnă. Știi ce vor face ele? Îți vor spune că ești demodată.”

„Nu-mi pasă ce-mi vor face. Dumnezeu este în stare să mă izbăvească, și aceasta îmi doresc. Dumnezeu este în stare să mă scape. Aceasta este tot.”

„Ce va spune Susie dacă nu porți pantaloni scurți în vara aceasta?”

Pe mine nu mă interesează ce va spune Susie; eu vreau să știu ce spune Domnul, pentru că Dumnezeu are acel Sunet sigur, nu Susie. Acesta este un Sunet sigur. Și El i-a scăpat.

Cât de sigur a fost Avraam, după ce a așteptat douăzeci și cinci de ani nașterea copilului pe care i l-a făgăduit Dumnezeu? Vi-l puteți imagina pe Avraam, un bătrân cu o reputație bună printre oameni? Într-o zi, Dumnezeu i-a vorbit și i-a spus:

„Avraame, te voi face părintele popoarelor, de aceea îți voi schimba numele și te vei numi „Avraam.” Iar ei nu-i voi mai spune Sarai, ci „Sara,” adică „Prințesa.” Tu ai șaptezeci și cinci de ani, iar ea are șaiszeci și cinci. Ai trăit alături de ea de când avea aproximativ șaisprezece sau șaptesprezece ani, fiindcă te-ai căsătorit cu ea când era doar o fetiță. Cu toate acestea, nu ați avut copii, dar Eu voi face aceasta pentru tine. Îți voi da un copil. Crezi în Mine, Avraame?”

„Da, Doamne, Te cred.”

„În ordine, dar ei vor spune că ești nebun.”

„Este în ordine, Doamne, este în ordine.”

„Să le spui că vei avea un copil.” Avraam s-a dus în cort, a luat-o pe Sara și i-a zis:

„Scumpo, noi doi vom avea un copil.”

„Ce vom avea, un copil?”

„Da.”

„De unde știi?”

„Dumnezeu mi-a spus aceasta.”

„Amin. Atunci îl vom avea. Știi ce voi face? Dă-mi niște bani să mă duc să-i cumpăr niște botoșei, ceva leacuri și alte lucruri. Ne vom pregăti pentru acest copil,

fiindcă va veni negreșit.”

Așadar, s-a dus la magazin, iar după aceea au mers împreună la doctor și i-au zis:

„Știi ceva, doctore? Vreau să te pregătești pentru că vom avea un copil.”

„Hmmm! Cum spuneai că te numești?”

„Avraam.”

„Da, da... Domnule, îmi cer scuze dar astăzi sunt grăbit.” După ce a spus aceste cuvinte, a ieșit afară și i-a zis cuiva:

„Hei, tu! Ar trebui să trimiți autoritățile aici, ca să testeze mintea acestui nebun. Are șaptezeci și cinci de ani, iar bătrâna aceea cu șalul pe umeri, care arată ca o bunică, este nevasta lui și amândoi spun că vor avea un copil. Nu este fiul lui Terah, care a venit aici din Șinear? Nu este fiul lui?”

„Ba da.”

„Sărmanul om a stat prea mult la soare și a făcut insolație. Este puțin nebun.”

„Da.” Dar acesta era un sunet nesigur, pe când Avraam auzise un Sunet sigur, pentru că „Așa a spus Dumnezeu.”

Autoritățile au spus: „A fost un bătrân loial. De multe ori le-a ajutat pe văduve, iar ea este o femeie foarte bună. Nu vreau să-i închid, nici să-i pun în cătușe sau ceva.

„Îi vom ține doar sub observație.” Și au continuat să-i țină sub observație. Ce sunet nesigur! Dar Avraam știa că Sunetul pe care-L auzise era sigur. După ce a trecut prima lună, el a întrebat-o pe Sara:

„Cum te simți scumpo, puțin diferit?”

Țineți minte, doamnelor, că vremea ei trecuse cam de mult, pentru că avea șaiszeci și cinci de ani.

„Cum te simți, dragă?”

„Dragă, nu simt nici o diferență.”

„Glorie lui Dumnezeu, îl vom avea oricum.” Nimic nu este nesigur aici. „Sunt sigur; sunt convins că-l vom avea.”

„De unde știi, Avraame, că-l vom avea?”

„Așa a spus Dumnezeu, deci îl voi avea.”

A trecut a doua lună, a treia, primul an.

„Te simți diferit, scumpo?”

„Nu.”

„Încă nu s-a întâmplat nimic?”

„Nu.”

„Glorie lui Dumnezeu, îl vom avea.”

Cineva îi zice: „Hei, Avraame, am auzit că ai spus că vei avea un copil! He, he, he!” Acesta era un sunet nesigur. Înțelegeți? Dar Avraam a auzit un alt Sunet care le-a înecat pe celelalte.

„Glorie lui Dumnezeu! Nu mă interesează cât trebuie să-l aștept; îl voi avea oricum.”

„De unde știi, Avraame?”

Așa a spus Dumnezeu.”

„A venit Dumnezeu și a vorbit cu tine?”

„Da.”

„De unde știi? Lasă-mă și pe mine să-L aud.”

„El a vorbit cu mine, nu cu tine. Pleacă, bătrânule necredincios, fiindcă oricum nu crezi. Dar eu Îl cred. Înțelegi? Eu Îl cred și voi avea un copil.”

Așa au trecut douăzeci și cinci de ani, dar înainte să sosească timpul împlinirii, ei au râs de el. Și Dumnezeu i-a zis: „Te voi scoate din mijlocul lor. Împachetează totul și pregătește-te. Ieși afară din mijlocul acelor necredincioși. Îți voi da o biserică aici, oameni care te vor crede. Îndepărtează-te de denominațiunile acelea reci și formale. Vino aici și umblă numai cu Mine.”

Vedeți? Dumnezeu nu l-a binecuvântat până când nu a făcut aceasta: până când nu s-a despărțit de toată necredința. El nu vă va binecuvânta nici pe voi până când nu veți face la fel. Îndepărtați-vă de toți acești superstițioși, de: „Poate este așa sau poate nu este așa!” Dacă veniți aici ca să ne rugăm pentru voi în dimineața aceasta, să veniți cu o credință adevărată: „Dumnezeu a spus așa și aceasta este tot!” Aceasta este! Dumnezeu a spus așa. El a spus aceasta, iar aceasta face totul. Nu trebuie să vă mai agitați sau să vă mai gândiți la aceasta. În ordine.

După douăzeci și cinci de ani, Avraam era un om bătrân. El avea o sută de ani, iar Sara avea nouăzeci de ani. Gândiți-vă la aceasta: o bunicuță cu șal pe umeri, cu o năframă prăfuită, iar cineva o întreabă:

„Cum te simți, scumpo?”

„Nici o diferență.”

„Glorie lui Dumnezeu! Îl vom avea.”

Într-o zi, a privit din întâmplare în zare și a văzut trei Bărbați care veneau spre el. După ce au mâncat, doi dintre ei s-au dus în Sodoma pentru a predica acolo, dar Unul a rămas cu Avraam și l-a întrebat: „Avraame, unde este nevastă-ta Sara?” O, vai! Țineți minte, Isus a spus că acest lucru se va repeta din nou, același Înger. Avraam a văzut că cei trei erau Îngeri; el a auzit acel Sunet. Când l-a auzit pe Bărbatul acela vorbind, era ceva în legătură cu aceasta, și a recunoscut că era același Glas. El a știut că era Același. Astfel, a mers repede înăuntru și a zis: „Sara,

frământă repede niște turte.” Vă amintiți frământatul? Câți din cei din Kentucky își amintesc aceasta? Trebuie să vă amintiți. Eu am văzut cum mama lua aluatul acela și îl bătea: „Bang, bang, bang!” Îl frământa, și iar îl bătea: „Bang, bang, bang!”, iar la final făcea din el turte. Le cocea în tigaie, cu puțină grăsime. Erau foarte bune cu fasole sau cu ridichi. Când nu găseam cidru de mere, luam partea de sus și puneam puțin oțet. Era bun. O văd pe Sara cum cocea acele turte, în timp ce Avraam a alergat afară să vadă de unde să ia un vițel gras ca să fie gătit. El a spus: „Este ceva cu Omul acela, pentru că am mai auzit Glasul acesta. Știu că are hainele prăfuite și că stă acolo ștergându-și fața, dar sunt sigur că am mai auzit Glasul acesta pentru că nu este un sunet nesigur. L-am auzit acum douăzeci și cinci de ani, iar noi, draga mea, am avut încredere în El în tot acest timp. Este ceva în legătură cu acest Om; nu știu ce anume, dar sigur este ceva în legătură cu El.” Apoi a mers afară, a luat ceva pentru a îndepărta muștele, le-a izgonit pe toate și a stat acolo în timp ce ei mâncau. După o vreme, doi dintre ei au început să privească spre Sodoma și au mers acolo, un predicator modern s-a dus acolo ca să le predice Evanghelia, dar Bărbatul acela a rămas cu Avraam. El a stat cu spatele spre cort și a zis:

„Avraame, unde este nevastă-ta, Sara?”

„Este în cortul de la spatele Tău.”

„Potrivit timpului, la anul pe vremea aceasta te voi vizita conform făgăduinței pe care ți-am dat-o.” Atunci Avraam a știut că acel Sunet era sigur. Ce s-a întâmplat? Imediat după plecarea Îngerului, Sara a devenit o femeie tânără și frumoasă, a întinerit, arătând ceea ce El avea să facă cu fiecare Sămânță a lui Avraam. Bătrânica aceea a devenit o femeie tânără și frumoasă. La rândul lui, Avraam nu mai avea cocoașă, nici barbă albă, ci era un bărbat tânăr. După aceea, au făcut o călătorie de patru sute optzeci de kilometri în Gherar, iar când au ajuns acolo, Abimelec, împăratul filistenilor, își căuta o soție. El s-a uitat la toate filistenele care erau foarte frumoase și și-a zis: „Aș putea s-o aleg pe oricare!” Dar într-o zi a văzut-o pe Sara, pe bătrânica de nouăzeci de ani și a zis: „Aceasta este cea pe care o așteptam. Iată-o! Ea este.” Astfel, a luat-o și intenționa să se căsătorească cu ea, dar Dumnezeu i-a apărut în vis și i-a spus: „O vei lua? Aceasta este soția

profetului Meu, de aceea vei muri!”

Abimelec a spus: „Doamne, știi că am lucrat cu inimă curată.”

Nu era nimic nesigur în legătură cu aceasta. „De aceea nu te omor, pentru că ai lucrat cu inimă curată. Dar du-o înapoi, sau nu-ți voi mai asculta rugăciunile pe care le înalți spre Mine. Nu voi mai asculta nimic, așa că du-o înapoi pentru că el este un profet. Dă-i-o înapoi! El are nevoie de bani, de aceea s-a întâmplat aceasta. Are nevoie de bani, dar tu du-i nevasta înapoi. Dacă nu o faci, vei muri negreșit!” Nu era nimic nesigur în legătură cu aceasta, pentru că Dumnezeu a închis pântecul tuturor femeilor din casa împăratului. Așa este.

Abimelec s-a dus la Avraam și i-a zis: „De ce ai făcut aceasta?” Și Avraam i-a zis: „Ea este sora mea, așa cum ți-am spus, dar a devenit soția mea.”

Apoi a mers mai departe. Mai târziu, când copilul era deja mărișor, după ce s-au întors înapoi, Dumnezeu i-a zis lui Avraam: „Du-l pe munte și adu-l jertfă!” (Geneza 22). Avraam l-a luat pe micuțul Isaac care nu mai era un bebeluș, ci avea în jur de paisprezece ani, i-a dat pletele pe spate, a scos cuțitul... mâna bătrânului tată tremura fără îndoială, abia înghițea și încerca să se țină pe picioare: „Singurul meu fiu. L-am așteptat în toți acești ani. Nu am avut niciodată un băiat. Priviți-l! Priviți-l! Aici este singurul meu fiu, bietul de el. Dar, Dumnezeule, Tu mi-ai spus s-o fac și eu am încredere în Cuvântul Tău. Nu știu cum o vei face dar, Doamne, Tu mi-l vei da înapoi ca pe unul născut din morți.” Dacă doriți, puteți să vă notați Evrei 11.17-19. Să citim împreună. Vom încheia imediat:

„Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare, el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!

El căruia i se spusese: „În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!”

Căci se gândea că Dumnezeu poate să învieze chiar și din morți: și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi."

Avraam a spus: „Doamne... Cândva am fost sterp, nu am avut nimic. Eram un păcătos, dar Tu mi-ai dat ceva; mi-ai dat o făgăduință. Iată-o aici. Tu mi-ai dat acest băiat. L-am așteptat timp de douăzeci și cinci de ani, iar acum, paisprezece ani mai târziu, el este un adolescent, mândria inimii mamei sale. L-am luat pe ascuns din casă, pentru că mama lui n-ar fi înțeles. Dar eu Te înțeleg, Doamne, și știu că Glasul Tău este Adevărul. Tu mi-ai spus să-l aduc ca jertfă, să-lucid; și tot Tu mi-ai spus că voi fi părintele multor neamuri prin acest băiat. În ziua aceea, când am tăiat acele bucăți de carne și Lumina aceea albă s-a revărsat peste ele, Tu mi-ai făgăduit că prin acest copil, Îl vei ridica pe propriul Tău Fiu. Amin. Tu Îl vei aduce pe propriul Tău Fiu. Prin sămânța fiului meu, Îl vei aduce pe propriul Tău Fiu, iar El va fi Mântuitorul tuturor națiunilor. Nu știu cum o vei face, Doamne, nu este treaba mea, dar știu că aceasta este sigur. Cunosc siguranța făgăduinței Tale, și sunt convins că l-am primit ca pe unul înviat dintre morți. Sunt convins pe deplin că Tu poți să-l ridici din morți. Tu-l vei ridica din nou, prin credință. Te voi crede pe Cuvânt, Doamne.” Apoi, a scos cuțitul și a spus: „La revedere, Isaac.” Dar când a ridicat mâna, Dumnezeu a spus: „Așteaptă o clipă, Avraame! Știi că Mă crezi și Mă iubești. Lasă mâna jos!”

În clipa aceea, Avraam a auzit ceva în spatele său, iar când a privit a văzut un berbec agățat într-un tufiș. De unde a venit? De unde a apărut berbecul acela? Avraam era la o sută șaiszeci de kilometri depărtare de civilizație, în sălbăticie, unde leii, lupii, șacalii și alte animale de pradă ar fi omorât oile. Apoi, era sus pe vârful muntelui, unde nu există apă sau altceva ca să poată trăi oile. În plus, cu un minut înainte de aceasta, acolo nu era nici un berbec, iar în clipa următoare era acolo. IeHoVaH Jireh. Avraam a privit în sus și a spus: „Tu ești IeHoVaH Jireh.” Ce înseamnă aceasta?

„Tu poți s-o faci.” Ce a făcut el? Avraam a auzit același sunet pe care l-a auzit și Noe.

„Cum va face El să aducă apa sus în cer?”

„Nu știu, dar El este leHoVaH Jireh; și El Se va îngriji ca apa să fie acolo.”

Cum îl va ridica El pe om de pe acest pământ și-l va duce în glorie? Nu vă pot spune. Noi suntem grei. Cineva spune: „Eu cântăresc șaptezeci de kilograme,” sau: „Eu cântăresc nouăzeci de kilograme.” Pe mine nu mă interesează cât cântăriți voi. El este leHoVaH Jireh. Ce ne va duce acolo? Nu știu, dar El va face ca ceva să ne ducă acolo. Spun aceasta pentru prietenii mei de culoare care sunt în dimineața aceasta aici.

În Sud era un om de culoare care iubea Biblia. Șeful lui râdea de el pentru că a spus că crede din inimă și i-a zis: „Nu există așa ceva!”

„Șefule,” i-a zis negrul, „îți lipsește un lucru. Din câte știi tu, nu există o credință din inimă.” Vedeți? Dar el știa mai mult.

„Ce faci cu Biblia aceea, pentru că nu știi să citești?”

„Dar o cred,” a răspuns omul de culoare. „O cred din scoarță în scoarță. Cred și coperta pentru că pe ea scrie „Sfânta Scriptură.”

„Bănuiesc că crezi toate poveștile de acolo,” a continuat șeful lui.

„Da, domnule. Eu cred tot ce a spus Dumnezeu și tot ce-mi spune El.”

„Ascultă, Sambo, nu poți face aceasta. Dacă Dumnezeu ți-ar spune să sari prin peretele acela de piatră, ai face-o?”

„Da, domnule, aş face-o.”

„Cum vei sări prin el dacă nu are nici o gaură?”

„Dacă Dumnezeu mi-ar spune să sar, El ar face să apară şi o gaură acolo ca să sar prin ea.” Aşa este. Acesta este adevărul. Dumnezeu Îşi va ţine Cuvântul. Nu există nimic nesigur în legătură cu aceasta.

Când trâmbiţa lui Dumnezeu, trâmbiţa Evangheliei, sună în urechile noastre, aceasta este sigură. Amin. Staţi lângă ea! Oh, este ceva sigur! Vom depăşi timpul, dar mai am câteva remarci, două sau trei texte pe care le-am notat aici. De ce fac toţi oamenii aceasta? Pentru că au auzit Glasul lui Dumnezeu.

Acum să ne grăbim ca să putem încheia în trei sau patru minute. Când a fost pe pământ, Isus a spus: *„Am putere s-o dau (viaţa) şi am putere s-o iau iarăşi.”* (Ioan 10.18). Nu este nimic nesigur în legătură cu aceasta. El a spus: **„am putere.”** nu *„Voi avea putere.”* Vedeţi? **„Am putere să-Mi dau Viaţa şi am putere s-o iau înapoi.”** În ordine. După ce Marta l-a pierdut pe fratele său, a auzit că Isus a spus: *„Mă duc să-l trezesc din somn.”* (Ioan 11.11). Iar când a ajuns acolo, a întrebat: *„Unde l-aţi pus?”* (v. 34).

Înainte ca Lazăr să moară, ea l-a trimis vorbă lui Isus şi l-a zis: *„Isuse, vino şi vindecă-l pe fratele meu, fiindcă este bolnav.”* Dar Isus nu i-a acordat nici o atenţie şi a mers mai departe. Ea şi Maria au insistat din nou, dar El nu le-a luat nici de data aceea în seamă şi a mers mai departe. Apoi, după un timp, Lazăr a murit şi a fost pus în mormânt. Mirosea deja urât pentru că murise de patru zile, iar viermii începuseră să-i mănânce trupul. Fusese învelit într-o pânză, iar la gura mormântului puseseră o piatră de mormânt. Abia atunci s-a hotărât Isus să vină, iar oamenii i-au spus Martei: *„Vine Isus!”* Când a auzit aceasta, Marta, fata aceasta tânără şi frumoasă, şi-a pus un şal pe ea şi a alergat în josul străzii. Ea a alergat la El şi l-a zis: *„Doamne.”* Priviţi cum l-a adresat. Ea a auzit într-o zi un Sunet care era sigur, şi ştia că era ceva în legătură cu El.

Dacă ea s-ar fi dus la El și I-ar fi spus: „Am ieșit afară din denomi-națiune pentru că Tu ai predicat împotriva ei. Am făcut toate acestea pentru că Tu ai zis așa și așa. Am avut încredere în Tine, iar acum suntem de râsul satului. Toți spun: „Unde este acum păstorul tău holly-roller? Unde este El acum, când cineva este în nevoie? A fugit! Unde este? Unde sunt vindecătorii divini?”

Frate Wright, îți amintești că aceasta ți-a spus predicatorul din „Biserica lui Hristos.” Da, domnilor.

„Unde sunt ei? Unde? Ce spuneți în legătură cu aceasta? Ce veți face acum?” Vedeți? Se părea că ea avea dreptul să-L mustre și să-I spună: „De ce nu ai venit când Te-am chemat?” Dar vedeți voi, nu aceasta este calea prin care să te apropii de Dumnezeu. Nu puneți întrebări, ci fiți siguri că sunetul este sigur și spuneți: „Da, Doamne.”

Să nu spuneți: „Doamne, dacă își vor pune mâinile peste mine, cum voi ști că mă voi face bine?” Nu este treaba voastră. Înțelegeți? Singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să auziți acel Sunet sigur pe care l-a spus Dumnezeu și să mergeți mai departe. Dumnezeu a spus așa. Înțelegeți? Da, domnilor, este Cuvântul lui Dumnezeu și aceasta este tot.

Primul lucru pe care l-am văzut este micuța Marta care a alergat acolo și a spus: „Doamne...” Îmi place aceasta. Ea l-a numit conform a ceea ce era El.

„Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu! Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.” (Ioan 11.21-22). Nimic nesigur în legătură cu aceasta. Nu. Vedeți? Așa se întâmplă când se întâlnesc doi oameni convinși. Vedeți? Aceasta se întâmplă când se întâlnesc doi oameni convinși. Aceasta se întâmplă când se întâlnesc doi oameni omnipotenți. Marta avea un omnipotent, avea o credință omnipotentă desăvârșită în Hristos, iar Hristos era Omnipotent. Vedeți? Ea a avut o credință desăvârșită, infinită, în Hristos, deoarece știa că El era Domnul și orice Îi va cere lui Dumnezeu, El Îi va da. Cu alte cuvinte,

ea a spus: „Tot ce trebuie să faci Tu este să spui doar un Cuvânt, pentru că orice vei cere de la Dumnezeu, El Îți va da.” Aceasta este omnipotența, atotputernicia, pentru că „așa a spus El.” Vedeți? În ordine. El era Atotputernic. Așa este când se întâlnesc două puteri omnipotente; se produce un contact.

Când avem o linie cu o sută cincizeci de volți și o altă linie care are tot o sută cincizeci de volți, avem o sută cincizeci de volți în ambele sensuri. Înțelegeți? Iar când aveți puterea supremă... Când Isus a spus: „*Puneți-vă mâinile peste bolnavi și ei se vor însănătoși,*” iar voi aveți credința supremă că acesta este Adevărul, aveți nevoie de un Dumnezeu suprem care să fi făcut făgăduința și atunci veți avea un rezultat suprem. Amin. Aceasta este. Vedeți? Priviți-o! Marta a spus: „*Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!*”

Dar și acum, știi că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.”

Isus i-a zis: „Fratele tău va învia.”

„*Știi*”, I-a răspuns Marta, „*că va învia la înviere, în ziua de apoi.*” De ce a spus aceasta? Pentru că ea a auzit Cuvântul și știa că este un sunet sigur.

„*Știi sigur că va învia în zilele din urmă pentru că a fost un om bun. Va învia la învierea generală din zilele din urmă.*” Și Isus i-a zis: „*Eu sunt...*” nimic nesigur în legătură cu aceasta: „*Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.*”

Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată.” Nimic nesigur în legătură cu aceasta. „*Crezi aceasta?*”

„*Da, Doamne*”, I-a zis ea, „*cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume. Nu am nici o îndoială în legătură cu aceasta.*” (Ioan 11.21-27).

„Unde L-ați pus? Voi merge să-l trezesc.” Vedeți? El nu a spus: „Voi merge și voi vedea dacă pot; voi merge și voi încerca; voi merge și voi vedea ce se poate face în legătură cu aceasta.” Nimic nesigur. „Voi merge și îl voi trezi.” De ce? Tatăl îi spusese, iar El avea făgăduința lui Dumnezeu, care era adevărată. El avea promisiunea lui Dumnezeu, care era adevărată. Avea promisiunea lui Dumnezeu pentru că a spus în Ioan 5.19 că „...*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.*” El avusese deja vedenia cu ceea ce avea să facă Dumnezeu, de aceea era sigur: „Nu voi merge să încerc, ci voi merge să-l trezesc.” Amin, amin, amin!

Aș vrea s-o iau ca un tirbușon și s-o împing în jos, în fiecare persoană. Vedeți, El nu a spus: „Voi merge, voi încerca și voi vedea ce pot face.” Nu, nu, ci a spus: „Voi merge și-l voi trezi. Voi merge și voi face aceasta.” Și a făcut întocmai așa.

Nimic nesigur. Nu. Nu „voi încerca, am făgăduința.” Când a plecat din lume, El nu ne-a părăsit și nici n-a spus: „Mergeți în lume și faceți organizații mari, fiindcă ele vor fi în ordine.” Acesta ar fi un sunet nesigur. Aceasta este ceea ce a făcut omul, dar iată ce a spus El înainte de a ne părăsi, pentru a se asigura că nu vom fi înșelați. El a spus: „*Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea* (necredincioșii, oamenii care s-au oprit la necredință.), dar voi Mă veți vedea pentru că Eu voi fi cu voi, chiar și în voi, până la sfârșitul lumii.” În Ioan 14.12, El a mai spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă veți face altele și mai mari decât acestea...*” Dacă ne uităm în limba greacă, acolo scrie: „*mai multe decât acestea.*” De ce? Acolo, Dumnezeu a fost într-un singur Om, dar acum este în întreaga Sa Biserică. Înțelegeți? Atunci Dumnezeu a fost într-un singur Om, dar acum va fi în toți cei ce cred în El. „...*mai multe decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.* Apoi Mă voi întoarce în Lumina în care am fost înainte și în care i-am condus pe copiii lui Israel prin pustie. Voi merge acolo, apoi peste puțină vreme Mă voi întoarce înapoi.” Vedeți, Ioan 14.12: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” Și a adăugat: „*Ba chiar mai multe decât acestea.*”

În Marcu 16, când era pe punctul să plece, El a spus:

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.”

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...” (v. 15-17).

A spus cumva „poate”? Nu. El a spus: „*Îi vor însoți...*” Este ceva sigur.

Denominațiunea spune: „Păi, știi, noi credem aceasta, dar trăim în alte zile.” Acesta este un sunet nesigur. Dar Isus a spus clar: „*Îi vor însoți pe cei ce vor crede...*” Ce vor face ei? „...*în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;*

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (v. 17-18).

Oh, frate! El nu a spus: „Poate vor face aceasta; poate vor face o denominațiune...” Nu, nu! El a spus clar: „Aceleste semne îi vor urma negreșit.” Vedeți? El este încă Același Dumnezeu, nu este mort. Cum este posibil ca așa-zișii creștini să spună că El a înviat din morți și apoi să nege că El este Același ieri, azi și în veci? În Matei 17.2, dacă vreți puteți să vă notați, scrie despre schimbarea la față. Dacă luați Lexiconul grec, acolo scrie: „Și El Și-a schimbat înfățișarea...” Să văd dacă am aceasta. Matei 17.2. Da, este aici.

„După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt.

El S-a schimbat la față înaintea lor...” (v. 1-2) Știți cum scrie în greacă? „Și-a schimbat înfățișarea...”

Cât timp mai avem? (Fratele Neville spune: „Toată ziua.” Adunarea spune: „Amin”).

Mai îngăduiți-mă puțin pentru că trebuie să aduc și aceasta. Ceva m-a atins atât de tare încât trebuie s-o spun. Iertați-mă. Trebuie să cinați, dar fasolea nu se va strica. În ordine.

El este Același, nu S-a schimbat niciodată. Evrei 13.8: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* Fiți atenți! Dacă credem că a înviat, atunci El nu este în mormânt, nu este mort, ci este viu, și este Același ieri, azi și în veci. Credeți aceasta, nu-i așa? (Adunarea spune: „Amin”). Ce a făcut El când S-a schimbat la față? Textul în limba greacă spune: *„Și-a schimbat înfățișarea.”* Priviți la ordinea învierii! Aceasta este ceea ce m-a lovit atunci. Observați. Ce a apărut prima dată? În capitolul 16, El a spus: *„Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa.”* (Ioan 16.28). Ce vor face ei, cu alte cuvinte? Vor vedea o mică parte din Împărăția lui Dumnezeu, vor cunoaște ordinea învierii și venirea Domnului. Vedeți, aceasta o spune în capitolul 16.

Apoi El S-a dus pe munte și ce s-a întâmplat acolo? Înfățișarea Lui a fost schimbată. Cu alte cuvinte, El S-a descoperit într-un alt fel. Mă urmăriți? („Amin”). Ce am aflat aseară? Ce înseamnă „Apocalipsa”? Un sculptor face o lucrare, iar la final ce face el? Dă perdeaua la o parte și spune: „Iată!” Ce făcea El aici? Se descoperea sub o altă înfățișare. În ce stare era El? Într-una proslăvită, transformată, cum va fi la venirea Sa; un Hristos proslăvit, transformat. Hainele Lui străluceau ca soarele. Vai! El stătea în nori, iar venirea Sa va fi pe norii slavei. Învelit într-un nor; nu într-o formațiune de nori albi (cumulus), pentru că norul în care va veni El este norul slavei, iar îngerii vor fi cu El. Aleluia! Acesta este felul în care va veni El: într-un nor de slavă.

Observați ce s-a întâmplat când L-au văzut stând acolo. Înainte de aceasta, au venit la El, Moise și Ilie. Fiți atenți la aceasta. Pe cine reprezintă Moise? Pe cei care au murit și dormeau în mormânt, pentru că Moise a murit și a fost îngropat. Nimeni

nu a știut unde a fost îngropat, dar el îi reprezenta pe cei care dormeau când a venit El. La rândul său, Ilie îi reprezenta pe cei înălțați care nu au gustat moartea. Înțelegeți? Iată. Petru, Iacov și Ioan reprezintă rămășița lui Israel care stăteau acolo și spuneau: „Acesta este Dumnezeuul nostru în care ne încredem.” Iată-i pe cei o sută patruzeci și patru de mii. (Unde ești frate Wood? Aceasta este). Iată: Petru, Iacov și Ioan: trei martori pe care Îi va avea când Se va întoarce.

Ce a avut loc prima dată? Învierea morților. Moise și Ilie au apărut înaintea Lui. Vedeți? Morții înviați și cei care nu vor gusta moartea, stăteau acolo în prezența Sa. O, vai! El stătea acolo, în starea Sa proslăvită, și acolo erau și Petru, Iacov și Ioan, rămășița Israelului care priveau și spuneau: „Acesta este El! Acesta este El!” Aceasta este ordinea la venirea Domnului. Puteți vedea? Iată învierea! Acolo erau ei. Oh, nu este minunat? Priviți! Singurul lucru pe care L-a făcut, a fost să-Și scoată masca umană și a rămas în starea Sa proslăvită. Vedeți, El Și-a schimbat înfățișarea. Nu erau trei persoane, așa cum încearcă să spună denomițiile astăzi. O, frate! Nu sunt trei persoane, ci trei schimbări ale aceleiași Persoane. O, Doamne!

Odată, El a apărut ca Tată, apoi Și-a dat jos masca și El era Fiu; acum Își dă jos masca de carne și este Duhul Sfânt. Înțelegeți? Nu sunt trei dumnezei, ci sunt trei înfățișări ale aceluiași Dumnezeu. Înțelegeți? Înainte ca să vină în trup, era Stâlpul de Foc care i-a condus pe copiii lui Israel. Este adevărat? Apoi a venit într-un trup de carne, în Fiul lui Dumnezeu și a gustat moartea pentru rasa umană, ca să poată face ispășirea. Credeți aceasta? Ce este El astăzi? Același Isus. Același (Cum?) ieri, ca Tată, Același în calitatea de Fiu, Același în forma Duhului Sfânt, Aceeași Lumină pe care a văzut-o Pavel pe drumul Damascului, când a fost lovit de Lumina aceea și a spus: „Cine ești Tu, Doamne?” Și Domnul i-a răspuns: „Eu sunt Isus.” Așa este. Ce este aceasta? El Și-a dat masca jos de trei ori. Și-a dat jos masca de Stâlp de Foc și ce a devenit? Un Om, ca să îndepărteze păcatul. Apoi Și-a dat jos masca de Om și S-a întors înapoi ca Duh, ca Duhul Sfânt; Duhul unui Om care S-a întors ca să fie cu voi și în voi... Cuprindeți aceasta, biserică? Nu este nimic nesigur în legătură cu aceasta.

„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi, pentru că Eu voi fi cu voi și în voi,

până la sfârșitul vremii, până la sfârșitul timpului, până la sfârșitul tuturor lucrurilor. Voi fi cu voi, făcând aceleași lucrări." Nu există nici o nesiguranță în legătură cu aceasta.

Cu toate acestea, îi auzim pe unii spunând: „Trebuie să fii prezbiterian! Trebuie să fii metodist. Noi baptiștii o avem! Noi pentecostalii o avem!” Așa ceva este greșit; sunt minciuni, este ceva nesigur. Cum o pot avea pentecostalii, denomi-națiunea pentecostală, când sunt în jur de treizeci de organizații pentecostale diferite între ele? Care este cea adevărată? Cum o pot avea metodiștii, când îi avem pe metodiștii primari, pe metodiștii liberi, pe metodiștii timpului? Cred că sunt în jur de șaiszeci de denomi-națiuni baptiste, tot atât de multe catolice, etc. Și atunci care este cea adevărată? Acestea sunt sunete nesigure. Dar când Îl auzim pe El: „Eu sunt Același ieri, azi și în veci,” acesta este un sunet sigur. Cine va ști cum să se pregătească dacă trâmbița dă un sunet nesigur? Ce este aceasta? cum o pot face ei dacă există nouă sute de organizații diferite? Ei nu o pot face.

Când El a spus în Fapte 2.38: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh,”* nu este nimic nesigur în legătură cu aceasta. Vedeți? *„...apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* Nu „poate Îl veți primi” sau: „poate ar trebui să-L primiți.” El a spus clar: *„...apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* Când? Când v-ați pocăit. Puteți merge acolo fără să vă pocăiți, dar nu-L veți primi. Dar când vă pocăiți cu adevărat și credeți în Domnul Isus Hristos, Îl veți avea. Nimic nesigur. *„...apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* Nu este așa?

Când El a spus: *„...își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* (Marcu 16,18). *„Orice veți cere în Numele Meu, vă voi da.”* Nimic nesigur. Aceste semne sunt sigure. *„Voi fi cu voi.”* Voi spuneți: „Biserica noastră nu crede în asemenea lucruri.” Este doar un sunet nesigur. Biblia spune că El însuși a zis: *„Voi fi cu voi, iar lucrările pe care le-am făcut odată, le voi face întotdeauna în voi, și voi fi cu voi până la sfârșitul lumii. Cei ce cred în Mine, își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* Vedeți? *„Se vor însănătoși,”* nu: *„Poate se vor însănătoși.”*

Voi spuneți: „Jones s-a însănătoșit, dar Johnson, nu!” Aceasta nu are nimic a face cu textul biblic. Dacă Johnson ar fi crezut ca și Jones, s-ar fi însănătoșit și el, este adevărat? Nimic nesigur.

„...pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.” Nimic nesigur. Voi ziceți: „Păi, poate El nu mă va primi!” Oh, sărmanul om înșelat! Ascultați-mă, căci am să vă spun ceva în calitate de slujitor al Său. Nimeni nu poate veni la El, decât cel pe care îl primește El. *„...De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.”* (Isaia 1.18). Nimic nesigur. El nu a spus: „Voi ierta o parte din ele, iar pe aceasta și pe acesta le voi mai avea împotriva ta.” Nicidecum! . *„...De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.”*

„Păi, El nu mă va mai ierta pentru ceea ce i-am făcut soțului meu, soției mele, surorii mele, fratelui meu.” Nu-mi pasă ce ai făcut. Nu este nimic nesigur. El va iertat total. *„...de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.”* Nimic nesigur.

„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” În fiecare generație va fi valabilă aceeași prescripție. El nu a spus: „Poate va fi așa, dar după un timp se va schimba în „Tată, Fiu și Duh Sfânt.” Sărmani învățați înșelați! Dumnezeu nu Se poate schimba. El este infinit. Prescripția funcționează de fiecare dată, dar dați-o așa cum este scrisă! Da, domnilor! *„Pocăiți-vă și botezați-vă în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* Pentru că este, ce? Aceeași prescripție, același botez, aceeași formă de botez, același Duh Sfânt, aceeași putere. Nu ajunge să strângeți mâna predicatorului și să ziceți: „Voi întoarce o pagină nouă și voi face lucrurile mai bine.” Nu, domnilor! „Veți primi Darul Duhului Sfânt și puterea lui Dumnezeu va veni peste voi, va schimba căile voastre, veți vorbi în limbi, veți

pune mâinile peste bolnavi, veți scoate dracii afară și veți face ceea ce au făcut și ei.”

Cât timp este valabilă această promisiune? Până la moartea apostolilor? Dacă spuneți aceasta, sunteți un proroc mincinos. Sunteți un învățător mincinos dacă învățați așa ceva, pentru că Biblia învață că „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci,” iar Petru a spus aici că „*făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe...*” Spuneți-o împreună cu mine. (Fratele Branham și biserica spun împreună ce scrie în Fapte 2.39 până la sfârșit). „...*în oricât de mare număr, îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.*” La cât de mulți? În fiecare epocă, la fiecare generație, la fiecare culoare, la fiecare crez, pentru oricine ar fi și în număr oricât de mare îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru. Iar dacă Domnul te cheamă pe tine, El îți poruncește să fii botezat în Numele Domnului Isus Hristos, pentru a primi Duhul Sfânt. Atunci, Hristos însuși va trăi în tine, iar acolo nu va mai fi nici un sunet nesigur, nici o nesiguranță în legătură cu aceasta. Aveți Biblia, rămâneți la cele spuse de ea! Puteți trăi cu ea, dar puteți și muri cu ea. Dacă o veți urma, vă veți ridica cu Ea, pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu. Glorie!

Ca și Rebeca! Ea a adăpat cămila care a purtat-o apoi spre întâlnirea cu mirele ei. Dumnezeu despre care predicăm astăzi, Cuvântul care este Dumnezeu, Dumnezeuul care este în Cuvânt, ne va ridica într-o zi prin botezul Duhului Sfânt, iar criticii noștri vor fi omorâți de aceeași putere care vă va ridica pe voi în slavă. Înțelegeți? O, vai! Ridicați-vă și mergeți pe ea! Voi, cei care sunteți bolnavi, nu vă îndoiiți de Dumnezeu.

Au fost împărțite numere de rugăciune? Da? În ordine. Nu vom avea nevoie de ele. Ascultați! Credeți că ceea ce am predicat este Adevărul? Credeți cu toată inima? Este un sunet sigur pentru voi? Cum sună aceasta? Prima însărcinare pe care a dat-o Isus, Bisericii Sale, o găsim în Matei 10. O am aici.

„Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi și le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate și să tămăduiască orice fel de boală și orice fel de neputință.”

(v.1). Nu este așa? Mai întâi îi veți face pe oameni să creadă, apoi vă veți pune mâinile peste ei. Vedeți? Mai întâi îi veți face să creadă, apoi vă veți pune mâinile peste ei.

A fost aceasta prima Lui însărcinare când i-a trimis pe cei doisprezece? Și care a fost ultima însărcinare pe care a dat-o? În Marcu 16 sunt ultimele cuvinte rostite de Domnul când Și-a însărcinat Biserica:

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.” (v. 15-16).

Poate fi cineva osândit și să mai aibă totuși o șansă? Fiecare om are o singură șansă pământească. Nu este nimic sigur în legătură cu aceasta. Dacă nu crede, va fi osândit. Ce fel de semne îi vor urma pe cei ce vor crede? Acestea.

„Păi, pot să-i urmeze pe unii dintre ei aceste semne?” Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede. Ei vor crede în vindecare; vor crede în scoaterea dracilor; vor crede în vorbirea în limbi; vor crede în toate lucrările supranaturale ale lui Dumnezeu, iar Isus cel înviat va lucra cu ei. Este acesta adevărul? Este acesta Cuvântul lui Dumnezeu? Blestemat este cel care adaugă sau încearcă să scoată ceva din El. Aceasta este.

A fost biserica de la Rusalii o biserică gălăgioasă atunci când S-a pogorât Duhul Sfânt la început? Fecioara Maria arăta ca și cum ar fi fost beată, se clătina sub puterea Duhului Sfânt și toți ceilalți se comportau tot așa, de aceea oamenii au spus: *„Sunt plini de must.”* Așa a fost rânduită biserica. Așa a fost rânduită fiecare biserică. De fiecare dată când Dumnezeu are o biserică, va fi la fel ca cea de la Rusalii, și nu va avea un sunet nesigur.

„Păi, episcopul nostru spune...” Nu mă interesează ce spune episcopul vostru, totul depinde de ceea ce spune Cuvântul. Episcopul acela dă un sunet nesigur. Dacă sunetul lui sună la fel ca Sunetul Bibliei este în ordine. În ce privește biserica, dacă nu se comportă ca la început, dă un sunet nesigur. Dacă spui că o ai, dar nu te porți întocmai, atunci ceva nu este în ordine cu tine, pentru că aceasta este ceea ce s-a spus la început: „Fiecare...”

Priviți! Filip s-a dus și le-a predicat la samariteni, dar apoi a venit Petru și și-a pus mâinile peste ei. Astfel, au primit Duhul Sfânt și au făcut aceleași lucruri pe care le-au făcut la început. Petru s-a dus în casa lui Corneliu, iar acolo erau neamurile; romani, greci și alții, iar când și-a pus mâinile peste ei, au primit Duhul Sfânt așa cum L-au primit și ceilalți la început. Lăsați-mă să vă spun ceva. Eu sunt misionar. Misionarul este un om care merge și vine. Dacă mergeți într-un loc și rămâneți acolo, sunteți numiți misionari, dar nu este adevărat, nu sunteți misionari; sunteți doar un om care și-a schimbat reședința. Înțelegeți? Acesta nu este un misionar. Pavel a fost un misionar; el nu s-a stabilit într-un loc, ci a continuat să meargă, să meargă, să meargă. Un misionar nu-și schimbă reședința, ci merge în continuu mai departe. Pe câmpurile misionare, în cele mai de jos regiuni din Africa, la oamenii care trăiesc în tufișuri... ei nici măcar nu știu dacă sunt oameni sau nu.

Când guvernul britanic a luat Africa de Sud, dacă mergeai în junglă... vedeai tufișuri... (fratele Branham scoate un sunet: „Burr!”), se scuturau ca un grup de maimuțe, iar când priveai în jur nu mai vedeai nimic.

Din întâmplare, te uitai, împingeai ceva în sus și deodată vedeai un cap micuț care te privește. Foarte multă vreme, ei au crezut că sunt animale. Știți cum și-au dat seama că sunt oameni? Aveau câini, iar câini nu trăiesc decât alături de o ființă umană. Astfel au înțeles că și ei sunt oameni. Dacă privim acești oameni și luăm unul din tribul Basoth, Shangai, Xhosas sau din alte triburi, nu știu nici care este mâna stângă sau mâna dreaptă, ci spun întotdeauna „Blau, blau blu,”; așa vorbesc ei. Sunt oameni și umblă goi, dar dacă Duhul Sfânt cade peste ei, vor face aceleași lucruri pe care le faceți voi când primiți Duhul Sfânt. Nu este nici un sunet nesigur în legătură cu aceasta. El n-a auzit în viața lui ceva precum vorbirea în limbi și iată că totuși vorbește în limbi noi. El vorbește în limbi deși n-a auzit niciodată despre

aceasta și nu știe nimic despre vorbirea în limbi. Nu există nici o îndoială cu privire la aceasta; Acesta este Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci. Misionarul va merge drept în trib și se va ruga pentru bolnavi. Nu trebuie să-i spuneți aceasta.

Oh, și mă uit la voi, femeilor americane și la voi, membri ai bisericilor! Voi, membri ai bisericilor care purtați pantaloni scurți și trăiți viața pe care o trăiți. În fiecare an îi mai scurtați puțin; aveți pantaloni scurți, apoi și mai scurți și tot mai scurți. Sărmani membri înșelați ai bisericilor, voi sunteți mai răi decât cei din Africa; decât femeile acelea negre care au fost acolo când treizeci de mii de oameni L-au primit pe Hristos ca Salvatorul lor personal. Voi cântați în coruri, purtați pantaloni scurți când tăiați iarba și în oraș; sunteți mai răi decât ei. Ei se vor ridica în ziua judecății și vă vor face să vă fie rușine de voi înșivă. Am văzut femei care stăteau acolo dezbrăcate, nu aveau decât un petic mic în față, iar în partea de sus a bustului erau goale. Aveau doar o coardă de patru sau cinci inch în jurul taliei care atârna în partea din față. La rândul lor, bărbații stăteau acolo dezbrăcați, fără să știe care era mâna stângă și care era dreapta. Dar de îndată ce Duhul Sfânt a venit peste acele femei, și-au încrucișat brațele, pentru că nu aveau cu ce să-și acopere sânii, s-au rușinat și au plecat de acolo, iar în ziua următoare aveau haine pe ele. Aleluia! Nu există nimic nesigur în legătură cu aceasta. Duhul Sfânt vă face să vă îmbrăcați; El vă face să vă comportați decent. Nu este nimic nesigur în legătură cu aceasta. Nu-L doriți și voi? Nu v-ar plăcea să-I slujiți Domnului Isus? Îndepărtați-vă de sunetele nesigure! Oh, voi sunteți femei populare, dichisite. Voi credeți că sunteți populare, dar, dragelor, voi muriți! Credeți că trăiți, dar muriți. Biblia spune: *„Dar cea dedată la plăceri, măcar că trăiește, este moartă.”* (1Timotei 5.6). Biblia spune aceasta și nu este un sunet nesigur. Ea spune: „Este moartă.” Așa este. Nu este un sunet nesigur, ci este sigur, frate. Dumnezeu este un Dumnezeu sfânt, iar când un om se naște din Duhul Sfânt, este un om nou. Și nu doar atât; el este un împărat, un prinț. Este dintr-o altă Împărăție; Împărăția lui este sus. El este umplut cu puterea lui Dumnezeu, cu prezența Sa. Femeia care trăiește aceasta își pune haine pe ea, iar bărbatul trăiește decent și este credincios soției sale. Soția trăiește în adevăr și este credincioasă soțului ei. Ei nu vor nimic din lume, fiindcă dragostea lor este pentru lucrurile de sus. Ei au terminat cu lucrurile lumii.; sunt făpturi noi în Hristos. Ei sunt sfinți și trăiesc în sfințenie; de fapt, nu ei sunt sfinți, ci Duhul Sfânt care-i conduce. Ei nu mai gândesc cum vor, ci Duhul Sfânt Se mișcă în ei. Ei sunt conduși de un Duh venit dintr-o altă Împărăție, de aceea, în ochii lumii, comportamentul lor pare nebun. Știu că este așa, prieteni. Cândva am fost pierdut,

dar acum am fost găsit; am fost orb, dar acum văd. Harul a învățat inima mea să se teamă și m-a eliberat de temerile mele. Ce minunat s-a arătat harul Lui când am crezut, când am venit la Hristos.

Acum, voi încheia. Lăsați-mă să vă spun ceva pentru mântuire și vindecare.

Paul Reader a fost un bun prieten. L-am cunoscut când eram doar un băiat și am stat la picioarele lui. A fost un predicator mare și a murit cu puțin timp în urmă în California. S-a îmbolnăvit de cancer, iar când era pe moarte... a pus mâna pe umărul unui frate pe care-l cunosc foarte bine, un prieten de-al lui, Ern Baxter, și i-a spus: „Dacă aș fi luat mesajul harului și l-aș fi dus la penticostalii în clocot, în loc să-mi pierd vremea cu voi, bapțiștilor, astăzi eram viu. Voi mi-ați adus numai neazuri, și am fost atât de sfâșiat încât acum sunt pe moarte.” Când era întins în cameră, ei au tras toate jaluzelele și stăteau acolo cântând: „Mai aproape, Doamne, de Tine.” El avea un puternic simț al umorului, așa că la un moment dat le-a zis: „Cine moare, eu sau voi? Se pare că voi muriți, nu eu!”, după care a adăugat: „Nu faceți aceasta! Cântați-mi niște cântări vioaie, cântări ale Evangheliei!” Atunci, cvartetul de la Institutul Biblic Moody, a început să cânte: „Jos la cruce unde a murit Mântuitorul meu.”

Atunci el le-a zis: „Aceasta sună mai bine. Lăudat să fie Domnul!”, după care a spus:

„Unde este Luca?” Luca și Paul stăteau împreună, așa cum stau eu cu Billy, fiul meu. Ei erau frați și erau nedespărțiți.

„Unde este Luca?” Luca nu voia să-și vadă fratele murind și stătea în camera de alături.

„Mergeți și aduceți-l! Spuneți-i să vină aici!”

Când a venit, Paul i-a luat mâna, iar Luca a încercat să-și întoarcă privirea. Atunci Paul i-a zis:

„Luca, noi am trecut prin multe lupte grele împreună, este adevărat, frate?”

„Da, așa este. Am trudit din greu, în toți anii aceștia, frate.”

„Luca, gândește-te că peste cinci minute voi sta în prezența lui Isus Hristos, îmbrăcat în neprihănirea Lui.” Apoi a strâns mâinile fratelui său și a murit. Nu este nimic nesigur despre aceasta. El știa; avea botezul Duhului Sfânt, puterea lui Dumnezeu în viața sa. Paul fusese tăietor de lemne și tăia copaci. Dar el a fost și misionar, așa cum sunt și eu, și a mers peste mări. El și Luca au fost jos în insule și au luat friguri galbene. Dacă cineva știe ce sunt aceste friguri, sunt moarte, sunt foarte rele. Așadar, el s-a îmbolnăvit de friguri galbene, iar aceasta s-a întâmplat când era în junglă unde nu este nici un spital, nimic. El era acolo cu soția lui minunată și am să vă povestesc ce a spus el:

„În clipa când ea m-a sărutat de rămas bun, am avut un sentiment foarte ciudat.” Camera a devenit din ce în ce mai întunecoasă și știa că se va întâmpla ceva, așa că i-a spus soției sale: „Scumpo, devine atât de întuneric aici! Sunt pe moarte.”

Când a auzit aceasta, ea a zis: „O, Paul, Paul!”, apoi a căzut cu fața la pământ și a început să plângă.

„Dragă,” i-a zis el, „continuă să strigi la Dumnezeu și lasă-mă să-ți aud vocea. Eu nu mai pot să mă rog, dar vreau să te aud pe tine în timp ce mor.” Și ea a continuat să strige spre Dumnezeu: „Oh, Doamne, nu-l lăsa să moară! Lucrarea lui nu s-a terminat încă. Doamne, nu-l lăsa pe Paul să moară.” Apoi s-a întins peste el. El i-a zis din nou: „Draga mea, se face din ce în ce mai întuneric”, iar în cele din urmă a leșinat. Și el povestea: „Când am leșinat, am visat că eram din nou tânăr. Eram sus, în pădurile din Oregon, de unde vin eu. Doborâsem un copac, iar șeful

meu mi-a zis: „Paul, du-te sus pe vârful dealului. Vreau să dobori un copac de acolo pentru că trebuie să facem niște cherestea.”

„În ordine,” a răspuns Paul și s-a dus. Spunea că le putea simțea mirosul, cât erau de proaspeți, și se simțea foarte bine. Era plin de viață și fugea prin pădurea aceea. A luat toporul și a spus că simțea cum intra toporul în pinul pe care-l tăia, în pinul de Oregon. Știți, acolo în Sud crește același fel de copac; și este cu adevărat mare. Dacă mergeți în Nord, cu cât este mai rece, lemnul este mai puternic. Paul spunea că după ce l-a doborât, s-a dus de-a lungul trunchiului și a tăiat toate crengile de pe el, iar după ce a terminat, a înfipt toporul în el și și-a zis: „Acum îl voi duce jos în vale.” L-a prins, dar nu a putut nici măcar să-l urnească. Pur și simplu nu a putut. A încercat de mai multe ori, dar degeaba. Spunea că și-a amintit că mușchii cei mai puternici ai unui om sunt în spate, așa că și-a apropiat genunchii, a cuprins copacul cu brațele, și-a încordat mușchii picioarelor, ai brațelor și a tras pentru a treia oară cu putere, dar tot degeaba. „Trebuie să duc neapărat copacul acesta în vale,” și-a zis el, „pentru că șeful meu mi-a poruncit să fac aceasta. Nu știu unde a dispărut toată puterea mea, dar trebuie să-l duc acolo. De obicei, puteam să iau copacul pe umăr și să-l duc așa, dar acum nu pot să-l ridic, pur și simplu nu pot.” A încercat iar și iar, dar degeaba. Nu a putut să-l miște din loc, doar a ajuns la capătul puterilor. A căzut lângă copac și a spus gâfâind: „Am muncit și am muncit. Am muncit și iar am muncit, dar nu pot merge mai departe. Trebuie să duc bușteanul acesta acolo jos, dar nu știu cum s-o fac, pentru că nu pot să-l ridic.”

Spunea că stătea acolo și își zicea: „Nu știu ce să fac,” dar la un moment dat, a auzit Glasul Șefului său care i-a zis: „Paul!” Spunea că era cel mai dulce Glas pe care l-a auzit vreodată. „Când m-am întors să văd,” spunea el, „nu era șeful meu, ci era adevăratul meu Stăpân, Domnul Isus. Și El m-a întrebat: „De ce trudești, Paul? Vezi valea de acolo? Trece exact pe lângă tabăra din vale. De ce nu-l rostogolești până la apă și apoi să-l încaleci și să mergi pe el până în vale?” A făcut așa: a luat bușteanul, l-a rostogolit până în apă, apoi a sărit pe el și a mers printre valuri, strigând: „Merg pe el! Merg pe el!” Când și-a revenit, era în cameră, soția lui era peste el și se ruga, iar el a sărit în mijlocul camerei strigând: „Merg pe el! Merg pe el!”

Frate, lasă-mă să-ți spun ceva în dimineața aceasta: Nu trudi! Eu nu încerc să trudes. Dacă tot mergeți încoace și încolo zicând: „Sunt metodist, sunt baptist, sunt aceasta sau cealaltă,” aceasta vă va epuiza.” L-am primit pe Isus, am luat făgăduința Lui. Prin har, El a venit la mine, iar eu merg pe buștean. Nu-mi pasă ce se întâmplă, ce se va întâmpla, sau de câte ori suntem numiți nebuni sau fanatici.

În dimineața aceasta ne vom ruga pentru vindecare. Nu vom avea timp pentru un rând de rugăciune cu deosebirea gândurilor inimii, dar ne vom ruga pentru bolnavi și pentru toți de aici. Isus a spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.*” Nu este așa? Eu merg pe el. Sunteți gata să mergeți și voi? Să ne plecăm capetele pentru un moment.

Dumnezeule îndurător, în aceste zile din urmă când ceasurile devin tot mai întunecoase, Biserica s-a adunat în jurul Cuvântului. Ei s-au învârtit în jurul denominațiunilor, dar știu că nu este bine, Doamne. Probabil, în dimineața aceasta sunt aici oameni care au mers de la o biserică la alta: odată au fost la metodiști, apoi la baptiști, la penticostali, apoi la Biserica lui Dumnezeu, apoi la nazareni, etc. O, Doamne, ajută-i să nu mai facă aceasta! Ajută-i să vină în dimineața aceasta și să stea numai pe făgăduință; să pună orice îngrijorare deoparte și să-L ia pe Dumnezeu pe făgăduința Sa care spune: „Dacă vă pocăiți și sunteți botezați în Numele Domnului Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, veți primi darul Sfântului Duh.”

Doamne, ajută-i să urce pe această făgăduință și să cadă în oceanul bunătății Tale, în izvoarele Vieții veșnice, Apa Duhului. Te rugăm să ne dai aceasta, Doamne. Îngăduie ca Duhul Sfânt, care merge și bate la ușa inimii lor, să fie primit, iar ei să pășească în Izvor, pe făgăduința lui Dumnezeu și să spună: „Doamne, merg pe el. Iată, vin! Merg pe el!”

Îngăduie ca bolnavii și cei suferinzi, cei la care medicii au renunțat, pentru că nu știu ce să le mai facă, să fie vindecați. Ei au mers din spital în spital, de la ușă la ușă și din loc în loc, și nu știu ce să mai facă, Doamne. Dar Izvorul Vieții curge chiar pe lângă ei în dimineața aceasta, de aceea, ajută-i să ia Scriptura, Marcu 16: „*Dacă*

Își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși,” și să creadă, fiindcă credincioșii se vor însănătoși când mâinile vor fi puse peste ei. Doamne, ajută-i să ia acest lucru în considerare în dimineața aceasta, și să spună: „Sunt aici, Doamne. Nu știu cum, dar voi merge pe făgăduință. Voi merge pe Izvoarele Vieții; îmi voi spăla mâinile în Apele Vieții, aruncând-o în sufletul și peste capul meu, îmbăindu-mă în bunătatea Ta și bucurându-mă în timp ce merg pe promisiunea Ta care spune că „...ei se vor însănătoși.” Te rugăm să ne dai aceasta, Tată.

Acum, în timp ce aveți capetele plecate, mă întreb dacă în dimineața aceasta este printre noi cineva care nu L-a primit încă pe Hristos ca Salvator personal, dar crede că Izvorul Vieții a fost adus la el? Ați avut tot felul de sunete nesigure, și v-ați zidit casa pe lucruri care sunt nisipuri mișcătoare. Realizați că într-o zi veți muri, că nu veți mai fi în lumea aceasta, și doriți să ascultați un Sunet sigur. Voi credeți că L-ați auzit în dimineața aceasta, că Hristos vă iubește încă. Pe mine nu mă interesează cât sunteți de păcătoși, pentru că El vă iubește încă. Doriți să vă amintesc în rugăciune? Nu vă putem chema aici la altar; nu avem un altar, pentru că este plin de copiii. V-ar plăcea să-L acceptați pe Hristos ca Salvator personal? Doriți să vă amintesc în rugăciune? Atunci ridicați mâna.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe cei din spate, din spate de tot. Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe cei de la mijlocul sălii. Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe cei aflați în partea aceea.

Spuneți: „Îl accept pe Hristos ca Salvatorul meu personal și doresc ca El să fie bun cu mine.” Dumnezeu să te binecuvânteze acolo în spate. Pe culoarul din spate. Te văd acolo, Dumnezeu să te binecuvânteze. Mai este cineva? Ridicați mâna indiferent unde sunteți.

Să ne plecăm capetele.

Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze

acolo în spate, soră. Tu nu ai avut mâna ridicată. Aseară am fost la spital să-l văd pe soțul tău și era foarte rău, dar nu te îngrijora pentru că va fi bine. Domnul l-a atins chiar aseară. Am văzut ce era în neregulă cu el. Medicii au încercat timp de patru zile să afle cauza, însă nu au găsit nimic cu razele X. Dar Duhul Sfânt merge mai adânc decât razele X, fiindcă El este Dumnezeu. Este în ordine și va veni acasă acum. Poate va veni chiar astăzi.

În ordine, altcineva? Acolo în spate... Dumnezeu să te binecuvânteze. Spune: „Vreau să-L accept pe Hristos ca Mântuitorul meu personal. Vreau să fiu pregătit. Cunosc nesiguranța casei mele, a serviciului meu, a vieții mele și nu știu când voi muri. Aș putea să mor chiar astăzi, nu știu. Totul este nesigur, dar eu doresc un Sunet sigur, și cred că L-am auzit astăzi prin Evanghelie, care-mi spune că Isus mă iubește. Vreau să-L accept ca Salvatorul meu personal. Mai este cineva care nu a ridicat mâna dar vrea s-o facă?

Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. În ordine. Mai este cineva? Ridicați mâna și spuneți: „Amintește-mă în rugăciune, frate Branham.” Dumnezeu să te binecuvânteze. În ordine.

Tată ceresc, există un Sunet sigur pe care oamenii aceștia L-au auzit, și mulți dintre ei Te-au acceptat ca Mântuitor personal. Tată, știu că de obicei îi aduc pe oameni aici sus, la altar, ca să ne rugăm pentru ei, dar acest lucru nu este biblic, deoarece Scriptura spune: „Câți au crezut în El s-au botezat.” Așadar, Te rog, Tată, ca aceștia care au crezut în Tine, și la care Te-ai descoperit în Sunetul unui Glas, să știe că ești Tu. Ei Te vor pe Tine ca Salvator personal și au ridicat mâinile ca să-i amintesc în rugăciune. O, Doamne, știind că ceasul este aproape și că luminile se sting... Lumina civilizației se stinge; lumina Americii se stinge; lumina națiunilor se stinge, pentru că vine Lumina lumii. Doamne, Te rog să-i ajuți să primească această Lumină mare. Noi știm că întunericul nu poate exista în prezența Luminii, pentru că Lumina este mult mai puternică decât întunericul. Îngăduie ca ei să știe că în urmă cu zece ore, această clădire era în întuneric și nu putea fi văzut nimic aici. Dar a răsărit soarele și unde s-a dus întunericul? Găsiți-l pentru mine. Ei nu pot să-l găsească. Unde este chimia lui? Ce s-a întâmplat cu el? Nu poate fi găsit, s-a dus. Așa sunt și păcatele lor acum. În urmă cu douăzeci de minute, sufletele lor

erau în întuneric, dar Te-au acceptat ca Salvator personal, iar întunericul a fost alungat. „Păcatele tale au fost multe, dar au fost curățite, iar acum sunt albe ca zăpada.” Nu le mai putem găsi, nu mai sunt în Carte. Nu mai sunt înregistrate, pentru că sângele lui Isus i-a iertat de păcatele lor. Îngăduie, ca în schimb, ei să se ridice și să fie botezați în seara aceasta în Numele Domnului Isus Hristos, și să primească Duhul Sfânt. Te rugăm aceasta, Tată, și Ți-i încredințez Ție ca trofee ale mesajului din dimineața aceasta, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău.

Acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, toți cei care ați ridicat mâinile, dar nu ați fost botezați încă în Numele lui Isus Hristos, biserica va avea un serviciu de botez în seara aceasta. Pregătiți-vă, iar păstorul va nota numele voastre. Botezul nu are loc în dimineața aceasta, nu-i așa, frate? (Fratele Neville spune: „Botezăm și în dimineața aceasta.”). Da, vom avea un serviciu de botez și în dimineața aceasta, imediat după încheierea acestui serviciu. În câteva momente vom avea hainele pregătite ca să fiți botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Acum sunteți creștini pentru că Lumina lui Dumnezeu a venit în inimile voastre.. Amintiți-vă cât de bine este aceasta. Isus a spus că „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl Meu.*” (Ioan 6.44). De ce ați ridicat mâinile? Pentru că ceva v-a spus să faceți aceasta. Același care v-a spus, a făcut și făgăduința: „*Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică.*” (Ioan 5.24). Nu este nimic nesigur în legătură cu aceasta. Acum aveți Viața veșnică. Credeți aceasta cu toată inima voastră, fiindcă ați trecut de la moarte la Viață, și veți trăi pentru veșnicie.

Acum, primiți Duhul Său Sfânt, puterea lui Dumnezeu, pentru ca El să lucreze în viața voastră și să vă facă să lucrați pentru El. Fie ca voi să-L primiți în dimineața aceasta, pentru că sunteți botezați în numele Domnului Isus Hristos. Aș vrea să văd mâinile celor care sunt bolnavi și doresc să ne rugăm pentru ei, ca să-mi dau seama cam câți sunt... Ridicați mâna. Să văd câți sunteți, dacă putem avea un rând cu descoperirea gândurilor. Sunteți prea mulți. Va trebui să ne rugăm pentru voi. Sunt în jur de două sute cincizeci de oameni pentru care trebuie să ne rugăm. În ordine.

Ridicați mâna cei care ați văzut o deosebire a gândurilor. În ordine, toți. Atunci știți ce este aceasta. Credeți că în dimineața aceasta ați auzit Glasul lui Dumnezeu?

Vreau să-i rog pe fratele Wood, pe fratele Sothmann și pe alți câțiva oameni de încredere să vină aici pentru un moment. Voi, fraților de încredere sau diaconi, veniți puțin aici. Va fi puțin aglomerat aici și vreau să mă ajutați.

Aș vrea ca cei din dreapta mea, care doriți să ne rugăm pentru voi, să veniți aici. Frate Collins, vino aici te rog, ca să ne putem ruga pentru ei în timp ce vin. Veniți mai aproape ca să ne rugăm pentru ei în timp ce trec pe aici. Copilașii care sunt în partea aceasta a altarului să meargă puțin acolo, ca să poată veni cei bolnavi. Faceți aceasta, nu pentru Fratele Branham, ci pentru Domnul Isus. Fraților, stați aici ca să poată veni oamenii aceștia, apoi îi vom lua pe cei din partea cealaltă. Frate Charlie și tu David, n-ați vrea să veniți aici, sau mergeți puțin mai în spate?

Primii de aici, din acest rând, ridicați-vă, și veniți înapoi în timp ce ne vom ruga pentru voi. Și cei de lângă perete. Pe cei care sunteți aici, vă rog să mergeți în spate pe partea aceasta, apoi să veniți jos. Oamenii de încredere și ceilalți, vă vor conduce pe unde trebuie să veniți. Dacă doamna de acolo este infirmă și nu se poate ridica, la fel ca fetița din scaunul acesta, să rămână unde este, pentru că voi merge eu la ea. Știu că micuța Edith este acolo, iar noi o vom aduce aici. Voi merge eu la toți cei care nu se pot ridica.

La ce ne-ar folosi să stăm aici și să vorbim, ce bine ne-ar face să predicăm Evanghelia lui Dumnezeu, dacă voi nu o auziți? Înțelegeți? „*Cine ascultă și crede...*” Deci cel ce ascultă. Sunteți gata? Sunteți gata să vă predați inimile și să spuneți: „Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Nu-mi pasă care este starea mea, fiindcă sunt vindecat. După ce s-a rugat adunarea pentru mine, sunt vindecat.” Credeți aceasta? Mulți oameni caută ceva. Când m-am rugat pentru femeia de acolo, pe scările din spate, am privit-o și vindecarea a avut loc. Ce s-ar fi întâmplat dacă ea ar fi spus: „A trecut prima lună și tumoarea este din ce în ce mai mare?” Nu, nu! Ea nu a făcut aceasta. Femeia a auzit un Glas, Glasul acela i-a vorbit și ea a crezut din toată inima, iar după o vreme, tumoarea a căzut pur și simplu jos. Acum, ea este sănătoasă și normală.

Unde ești, Leo? Unde este, fiindcă am uitat care este numele femeii. Probabil știe

cineva. Am adresa ei, am s-o aduc bisericii. Îți amintești numele ei? (Fratele Leo spune: „Pearl...”). Este Redfort sau Redfern? Avem numele și adresa ei, dacă doriți să le scrieți. Ea a fost vindecată chiar aici, de o tumoare care cântărea paisprezece kilograme. Nu are nici măcar o cicatrice pe ea. Acolo este fotografia ei când avea tumoarea, iar aici este fotografia după vindecare, și nu are nici măcar o cicatrice mică, pentru că Dumnezeu a vindecat-o și a îndepărtat-o de la ea. Aici sunt declarațiile medicilor care au renunțat la ea, și au spus că va muri deoarece cancerul îi mânca deja rinichii. Acum, ea este normală și sănătoasă, fără nici o problemă la rinichi. Vedeți? Ea este una din zecile de mii.

Ce este aceasta? Nu este un sunet nesigur. Dar ceea ce contează, prietene, este dacă Îl poți auzi și tu. Îl poți auzi? Dacă trâmbița dă un sunet nesigur, voi spuneți: „Păi, unii sunt vindecați, iar alții nu!” Acest sunet este nesigur, să nu-l credeți, pentru că Isus a spus: „Oricine...” Aceasta este sigur. *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”* Credeți aceasta? Să credeți din toată inima.

După aceasta vom avea un serviciu de botez. Nu avem prea mult timp, așa că mă voi ruga pentru adunare, pentru fiecare bolnav de aici. Credeți să sunt slujitorul Lui? Dacă credeți aceasta, atunci ungera Duhului Sfânt va veni peste voi. Înțelegeți? Trebuie să credeți, prieteni.

Eu sunt fratele vostru, sunt cel mai neînsemnat dintre voi, și așa trebuie să fiu. Lăsați-mă să fiu slujitorul tuturor, fiindcă aceasta vreau să fiu. Sunt slujitorul vostru. Voi sunteți copiii lui Dumnezeu, iar eu sunt doar slujitorul Lui și încerc să vă slujesc și vouă. Înțelegeți? Sunt cel mai neînsemnat. Nu este nimic în legătură cu mine, dar cineva trebuie să-și pună mâinile peste voi. Dacă El m-a lăsat să aduc Cuvântul și voi credeți că Cuvântul a venit la mine... Mulți dintre voi spuneți că sunt credincios, apoi Cuvântul vine la mine, iar atunci judecați voi înșivă dacă este bine sau nu. Lăsați însă ca Dumnezeu să judece, prin Cuvântul Său. Dacă este așa, atunci fiecare făgăduință este așa. Trebuie să fie, înțelegeți?

Noe a continuat să construiască arca indiferent ce au spus oamenii. Ei ziceau:

„Este un fanatic! Nu este nimic acolo sus! Cum va veni ploaia?”

„Pentru mine nu are nici o importanță. Dumnezeu o va pune acolo.”, și a continuat să cioplească.

Despre cine am mai vorbit? Despre Moise. Cum putea merge Moise acolo și să cucerească Egiptul? Nu avea nici o oștire, cum putea s-o facă? Cum putea să facă aceasta el, un om de optzeci de ani, însoțit doar de soția și copilul lui?

„Cum o vei face?”

„Nu este treaba mea. Dumnezeu a spus: „Du-te și ia-l!”, iar eu mă duc acolo.”

„Cum îi vei elibera din mâinile lui Faraon?”

„El mi-a spus: „Voi fi cu tine negreșit!”

Vedeți? Nimic nesigur. *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred...”* Nimic nesigur. Dacă credeți și cineva își va pune mâinile peste voi, vă veți însănătoși. Credeți aceasta din toată inima?

Acum aș vrea să vă plecați capetele și să vă rugați în liniște, în timp ce eu mă voi ruga pentru batistele puse aici, fiindcă simt prezența Duhului Sfânt.

Tată ceresc, ne pregătim să încheiem acest serviciu și să intrăm în altul. Doamne, în dimineața aceasta, Te-au primit mulți și multe mâini au fost ridicate. Ei au trecut de la moarte la Viață, pentru că pe lângă ei a trecut o Lumină. A venit un foc micuț. Ce era aceasta? Ei erau pe moarte, dar au trecut de la moarte la Viață.

Când un grăunte de porumb cade în pământ, primul lucru care se întâmplă este că moare, iar apoi putrezește. Dar de acolo iese un germen micuț de viață și produce un alt grăunte.

Doamne, în dimineața aceasta peste ei a trecut un foc micuț, iar când s-a întâmplat aceasta, s-au trezit, au ridicat mâinile și au simțit că au fost atinși de Cuvântul lui Dumnezeu, iar Ceva le spunea: „Ești condamnat, ești păcătos; vei muri și vei merge în iad. Vei pieri, nu te vei mai ridica niciodată.” Vedeți? Ei erau morți, dar au auzit un Glas care le-a zis: „Eu sunt Salvatorul tău. Vino la Mine! Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați.” Atunci ei au ridicat mâna și au spus: „Vreau să-L accept ca Salvatorul meu personal”, iar în sufletul lor a venit un Izvor de Viață. A țâșnit pentru a aduce la suprafață un alt creștin. Doamne, ajută-i să meargă la apă ca să fie botezați în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor lor și să-L slujească de acum înainte pe Hristos. Ei sunt morți și îngropați cu El, prin botez, ca să se ridice la o Viață nouă, pentru a umbla într-o Viață nouă.

Doamne, aici sunt multe batiste pe care le țin în mână. Ele îi reprezintă pe oamenii bolnavi, iar Biblia menționează de multe ori aceasta.

Când Israelul era pe calea însărcinării, în călătorie spre țara făgăduită, Marea Roșie s-a pus în fața lor, dar Dumnezeu a privit în jos, cu ochi mânioși, printre nori, prin Stâlpul de Foc, iar Marea Roșie s-a speriat și s-a dat în lături, pentru că Dumnezeu făcuse o făgăduință. Acolo nu era nici un sunet nesigur.

Marea știa că Cuvântul lui Dumnezeu nu este greșit; ea știa că este sigur. Israel era legat de țara făgăduită și nu exista nimic să le poată sta împotrivă, fiindcă Dumnezeu spusese ceva. Astfel, marea s-a speriat și s-a dat înapoi, făcând o cale uscată chiar prin mijlocul ei, așa că ei au trecut-o pe pământ uscat.

Doamne, sunt mulți creștini bolnavi, iar aici sunt batistele lor. În Biblie scrie că ei au luat de pe trupul lui Pavel batiste și șorțuri. Noi știm că nu suntem sfântul Pavel, dar Tu ești Același Dumnezeu, cu același Cuvânt și aceeași făgăduință. Îngăduie ca

atunci când voi trimite aceste batiste la bolnavi, diavolul care îi ține legați să se sperie și să dea înapoi, iar copiii lui Dumnezeu să pășească înainte către făgăduința sănătății. Te rugăm să ne dai aceasta, Doamne. Aici stau mulți dintre ei. Aici stă păstorul Tău, fratele Neville; aici sunt diaconii Tăi, oamenii Tăi de încredere, oameni însărcinați în această biserică, pe care Tu ai binecuvântat-o atât de minunat deși noi nu suntem vrednici, Doamne.

Vedem Duhul Tău care Se mișcă printre noi și suntem foarte fericiți pentru aceasta. Se pare să se mișcă pentru ultima dată o trezire.

O, Doamne, am vândut totul în Egipt, iar acum suntem în drum spre Țara făgăduită. Mai sunt câteva zile și vom trece Iordanul. Doamne Tată, Te rugăm să îndepărtezi orice obstacol din calea noastră. Mulți dintre acești oameni nu sunt în stare să mășăluiască, și stau aici pentru că sunt bolnavi și suferinzi. Cum îi poate ține boala? Cum îi poate ține neputincioși într-un scaun cu roțile, când ei sunt în marș spre Țara făgăduită? Aleluia! Doamne, îngăduie ca atunci când vom pune mâinile peste trupurile lor, diavolul să se sperie și să dea înapoi, astfel ca ei să-și poată continua călătoria. Îți mulțumesc pentru femeia despre care am vorbit în dimineața aceasta; nu pot să mi-o scot din minte. Să o văd pe femeia aceea care nu se putea ridica din pricina acelei tumori mari, pe care medicii au abandonat-o. Dar ea a auzit un Glas care nu era nesigur. A fost un Sunet sigur, iar ea L-a crezut.

Doamne, fie ca fiecare persoană de aici să fi văzut și să fi auzit, în dimineața aceasta, același Sunet, și să fie aptă pentru călătorie. Te rugăm să ne dai aceasta, Doamne. Am împachetat totul și suntem gata să mășăluim, Doamne. Suntem gata pentru pustie și ca să trecem Iordanul. Mai sunt doar câteva zile de mășăluit și vom ajunge acolo, de aceea, Te rugăm să ne ajuți să mergem în puterea Duhului Sfânt, Doamne. Ajută-ne să fim prezenți și să vedem Lumina care va străluci și ne va conduce pe cale; să-L vedem pe Isus cel înviat, strălucind și ziua aceea. Te rugăm aceasta, Tată. Unge-ne mâinile, unge-ne pe fiecare, astfel încât Duhul Sfânt care este în noi acum, în timp ce strălucim, Lumina cosmică, Lumina lui Dumnezeu să strălucească mai departe în bolnavi, în trupurile slabe, și fiecare dintre ei să fie vindecați.

Doamne, am venit în față ca să întâlnim Marea Roșie, să-l întâlnim pe diavolul. Marea Roșie este marea bolilor care îi reține pe acești oameni de la marșul lor. Venim aici cu Duhul Sfânt care strălucește înaintea noastră, ca să-l întâlnim pe diavol, în Numele lui Isus Hristos. Orice boală trebuie să se retragă pentru că Tu ai privit în jos prin puterea Cuvântului Tău, și ei se vor face bine. Da, venim în Numele lui Isus ca să-l întâlnim pe vrăjmaș. Amin.

- Amin -